

Kombinatorikus (szimbolikus) korlátok

A kombinatorikus korlátok általános tulajdonságai

- A korlátok nem tükrözhetőek.
- Az argumentumaikban szereplő FD változók helyett mindig írható egész szám.

Értékek számolása

count(Val, List, Relop, Count)

Jelentése: a Val egész szám a List FD-változó-listában n -szer fordul elő, és fennáll az „ n Relop Count” reláció. Itt Count FD változó, Relop a hat összehasonlító reláció egyike: #=, #\=, #<.... Tartomány-szűkítést biztosít.

global_cardinality(Vars, Vals)

Vars egy FD változókból álló lista, Vals pedig I-K alakú párokból álló lista, ahol I egy egész, K pedig egy FD változó. Mindegyik I érték csak egyszer fordulhat elő a Vals listában. Jelentése: A Vars-beli FD változók csak a megadott I értékeket vehetik fel, és minden egyes I-K párra igaz, hogy a Vars listában pontosan K darab I értékű elem van. Tartomány-szűkítést ad, ha Vals vagy Vars tömör, és még sok más speciális esetben.

Példa: mágikus sorozatok, újabb változatok

```
% Az L lista egy N hosszúságú mágikus sorozatot ír le.
magikus(N, L) :-
    length(L, N), N1 is N-1, domain(L, 0, N1),
    eloford(L, 0,
            L, Egyhat), || parok(L, 0, Pk, Egyhat),
                        global_cardinality(L, Pk),
    sum(L, #=, N), scalar_product(Egyhat, L, #=, N),
    labeling([], L).
```

```
% eloford([Ei, Ei+1, ...], i, Sor, Egyhat):
% Sor-ban az i szám Ei-szer, az i+1 szám Ei+1-szer stb.
% fordul elő. Egyhat az [i,(i+1),...] együttható-lista.
eloford([], _, _, []).
eloford([E|Ek], I, Sor, [I|EH]) :-
    count(I, Sor, #=, E),
    J is I+1, eloford(Ek, J, Sor, EH).
```

```
% parok([Ei, Ei+1, ...], i, Parok, Egyhat):
% Parok az [i-Ei, (i+1)-Ei+1, ...] párlista,
% Egyhat az [i,(i+1),...] együttható-lista.
parok([], _, [], []).
parok([E|Ek], I, [I-E|Pk], [I|EH]) :-
    J is I+1, parok(Ek, J, Pk, EH).
```

93

Kombinatorikus korlátok — „mind különbözőek”

all_different(Vs[, Options])

all_distinct(Vs[, Options])

Jelentése: a Vs FD változó-lista elemei páronként különbözőek. A korlát szűkítési mechanizmusát az Options opció-lista szabályozza, eleme lehet:

- consistency(Cons) — a szűkítési algoritmust szabályozza. Cons lehet:
 - global — tartomány-szűkítő algoritmus (Regin), durván az értékek számával arányos idejű (alapértelmezés all_distinct esetén),
 - bound — intervallum-szűkítő algoritmus (Mehlhorn), a változók és értékek számával arányos idejű,
 - local — a nemegyenlőség páronkénti felvételével azonos szűkítő erejű algoritmus, durván a változók számával arányos idejű (alapértelmezés all_different esetén).
 - on(On) — az ébredést szabályozza. On lehet:
 - dom — a változó tartományának bármiféle változásakor ébreszt (alapértelmezés all_distinct esetén),
 - min, max, ill. minmax — a változó tartományának adott ill. bármely határán történő változásakor ébreszt,
 - val — a változó behelyettesítésekor ébreszt csak (alapértelmezés all_different esetén).
- A consistency(local) beállításnál nincs értelme val-nál korábban ébreszteni, mert ez a szűkítést nem befolyásolja.

Példa

```
pelda(Z, I, On, C) :-
    L = [X,Y,Z], domain(L, 1, 3),
    all_different(L, [on(On),consistency(C)]), X #\= I, Y #\= I.
```

?- pelda(Z, 3, dom, local).	→ Z in 1..3
?- pelda(Z, 3, min, global).	→ Z in 1..3
?- pelda(Z, 3, max, bound).	→ Z = 3
?- pelda(Z, 2, minmax, global).	→ Z in 1..3
?- pelda(Z, 2, dom, bound).	→ Z in 1..3
?- pelda(Z, 2, dom, global).	→ Z = 2

94

Kombinatorikus korlátok — függvények, relációk

Speciális függvény-kapcsolatok leírása

element(X, List, Y)

Jelentése: List X-edik eleme Y (a listaelemeket 1-től számozva). Itt X és Y FD változók, List FD változókból álló lista. Az X változóra nézve tartomány-szűkítést, az Y és List változókra nézve intervallum-szűkítést biztosít.

Példák:

```
| ?- element(X, [0,1,2,3,4], Y), X in {2,5}. % Y #= X-1
      X in {2}\{5}, Y in 1..4 ?
| ?- element(X, [0,1,2,3,4], Y), Y in {1,4}. % Y #= X-1
      X in {2}\{5}, Y in {1}\{4} ?
```

```
% X #= C #=> B megvalósítása, 1 =< X,C =< 6 esetére
% C konstans).
beq(X, C, B) :-
    X in 1..6, call(I #= X+6-C),
    element(I, [0,0,0,0,0,1,0,0,0,0,0], B).
```

Kétagumentumú relációk leírása

relation(X, Rel, Y)

Itt X és Y FD változók, Rel formája: egy lista Egész-KonstansTartomány alakú párokból (ahol mindegyik Egész csak egyszer fordulhat elő). Jelentése: Rel tartalmaz egy X-Tart párt, ahol Y eleme a Tart-nak, azaz:

$$\text{relation}(X, H, Y) \equiv \langle X, Y \rangle \in \{ \langle x, y \rangle \mid x - T \in H, y \in T \}$$

Tetszőleges bináris reláció definiálására használható. Tartomány-szűkítést biztosít.

Példa:

```
'abs(x-y)>1'(X,Y) :-
    relation(X, [0-(2..5), 1-(3..5), 2-{0,4,5},
                3-{0,1,5}, 4-(0..2), 5-(0..3)], Y).
```

```
sql(X, Y) :- % Y*Y = X
    relation(X, [0-{0}, 1-{-1,1}, 4-{-2,2}], Y).
```

```
| ?- 'abs(x-y)>1'(X,Y), X in 2..3.
      Y in (0..1)\(4..5) ?
```

```
| ?- X #\= 1, sql(X, Y).
      X in {0}\{4}, Y in {-2}\{0}\{2} ?
```

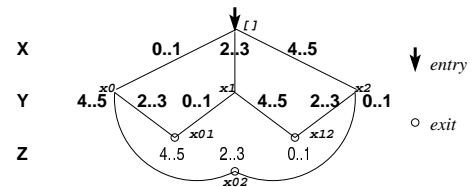
95

Kombinatorikus korlátok — általános relációk

A case korlát – példa

% X, Y és Z felének egészrésze mind más: $\lfloor \frac{X}{2} \rfloor \neq \lfloor \frac{Y}{2} \rfloor, \lfloor \frac{X}{2} \rfloor \neq \lfloor \frac{Z}{2} \rfloor, \lfloor \frac{Y}{2} \rfloor \neq \lfloor \frac{Z}{2} \rfloor$

```
felemasok(X, Y, Z) :-
    case(f(A,B,C), [f(X,Y,Z)],
         [node([], A, [(0..1)-x0,(2..3)-x1,(4..5)-x2]),
          node(x0, B, [(2..3)-x01,(4..5)-x02]),
          node(x1, B, [(0..1)-x01,(4..5)-x12]),
          node(x2, B, [(0..1)-x02,(2..3)-x12]),
          node(x01,C,[4..5]), node(x02,C,[2..3]), node(x12,C,[0..1])]).
```


case(Template, Tuples, DAG[, Options])

Jelentése: A Tuples minden lista elemét illesztve a Template mintára a DAG által leírt reláció fennáll. Az ébresztést és a szűkítést az Options opció-lista szabályozza (hasonló módon, mint az all_distinct esetén, lásd SICStus kézikönyv). Alaphelyzetben minden változásra ébred és tartomány-szűkítést ad. A DAG csomópontok listája, az első elem a kezdőpont. Egy csomópont alakja: node(ID, X, Successors). Itt ID a csomópont azonosítója (egész vagy atom), X a vizsgálandó változó. Belső gráfpont esetén Successors a rákövetkező csomópontok listája, elemei (Min..Max)-ID2 alakúak (jelentése: ha $\text{Min} \leq X \leq \text{Max}$, akkor menjünk az ID2 csomópontra). Végpont esetén Successors a végfeltételek listája, elemei (Min..Max) alakúak (jelentése: ha valamelyik elem esetén $\text{Min} \leq X \leq \text{Max}$ fennáll, akkor a reláció teljesül).

Példa többszörös mintára (case(T, [A₁,...], D) ≡ case(T, [A₁], D), ...)

```
felemasok_vacak(X, Y, Z) :-
    case(A\=B, [X\=Y,X\=Z,Y\=Z],
         [node(root, A, [(0..1)-0,(2..3)-1,(4..5)-2]),
          node(0,B,[2..5]),node(1,B,[0..1,4..5]),node(2, B, [0..3])
          ], [on(minmax(X)),prune(minmax(X))*on(minmax(Y)), ...*/]).
```

96

sorting(X, I, Y)

Az X FD-változó-lista rendezettje az Y FD-változó-lista. Az I FD-változó-lista írja le a rendezéshez szükséges permutációt. Azaz: mindhárom paraméter azonos (n) hosszúságú lista, Y rendezett, I az 1..n számok egy permutációja, és minden $i \in 1..n$ esetén $X_i = Y_{I_i}$.

assignment(X, Y[, Options])

X és Y FD változókból alkotott azonos (n) hosszúságú listák. Teljesül, ha X_i és Y_j mind az 1..n tartományban vannak és $X_i=j \Leftrightarrow Y_j=i$.

Azaz: X egy-egyértelmű leképezés az 1..n halmazon (az 1..n számok egy permutációja) és Y az X inverze.

Az Options lista ugyanolyan, mint az all_different/[1,2] korlát esetében, az alapértelmezés [on(domain), consistency(global)].

circuit(X)

X egy n hosszúságú lista. Igaz ha minden X_i az 1..n tartományba esik, és X_1, X_2, \dots, X_n (n-szer ismételve) az 1..n egy permutációja.

Azaz: X egy egyetlen ciklusból álló permutációja az 1..n számoknak.

Gráf-értelmezés: Legyen egy n szögpontú irányított gráfunk, jelöljük a pontokat az 1..n számokkal. Vegyünk fel n FD változót, X_i tartománya álljon azon j számokból, amelyekre i-ből vezet j-be él. Ekkor circuit(X) azt jelenti, hogy az i $\rightarrow X_i$ élek a gráf egy Hamilton-körét adják.

circuit(X, Y)

Ekvivalens a következővel: circuit(X), assignment(X, Y).

Példák

```
| ?- X in 1..2, Y in 3..4, Z in 3..4,
    sorting([X,Y,Z], [I,J,K], [A,B,C]),
    I = 1, J in 2..3, K in 2..3,
    A in 1..2, B in 3..4, C in 3..4 ?

| ?- length(L, 3), domain(L, 1, 3), assignment(L, LInv), L=[2|_],
    labeling([], L),
    L = [2,1,3], LInv = [2,1,3] ? ;
    L = [2,3,1], LInv = [3,1,2] ? ; no

| ?- length(L, 3), domain(L, 1, 3), circuit(L, LInv), L=[2|_],
    L = [2,3,1], LInv = [3,1,2] ? ; no
```

Cikkcakk feladat

Adott egy téglalap alakú táblázat, minden mezőben az a,b,c,d betűk egyike. A szomszédos kockák között lépegetve el kell jutni a bal felső sarokból a jobb alsóba, úgy, hogy a közben érintett mezőkben az a,b,c,d,a,b,c,d,... betűk legyenek.

```
% A feladat: a b b változók: _1 _2 _3 megoldás: 2 4 6
%           c a c           _4 _5 _6           7 3 8
%           d d a           _7 _8 _9           5 9 1

| ?- L=[_1,_2,_3,_4,_5,_6,_7,_8,1], _1=2, _2 in {4,6}, _3=6,
    _4 in {7,8}, _5 in {2,3}, _6=8, _7=5, _8 in {5,9},
    circuit(L).

L = [2,4,6,7,3,8,5,9,1] ? ; no
```

Az utazó ügynök probléma (TSP)

Adott egy teljes, súlyozott gráf. Keresendő egy minimális összsúlyú Hamilton kör. Egy általánosabb megoldás: a library('clpfd/examples/tsp') állományban.

% Az adott TSP feladatnak a Lab címkézés melletti megoldása
% a Successor rákövetkező-lista és a Cost költség.

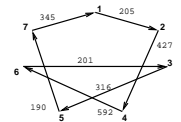
```
tsp(Lab, Successor, Cost) :-
    tsp_costs(Successor, Costs),
    tsp_costs(Predecessor, Costs2),
    sum(Costs, #=, Cost),
    sum(Costs2, #=, Cost),
    circuit(Successor, Predecessor),
    append(Successor, Predecessor, All),
    labeling([minimize(Cost)[Lab], All]).
```

% A TSP feladat költségmátrixa alapján a Successor
% rákövetkező-listának a Cost költség felel meg.

```
tsp_costs(Successor, Costs) :-
    Successor = [X1,X2,X3,X4,X5,X6,X7],
    Costs = [C1,C2,C3,C4,C5,C6,C7],
    element(X1, [ 0, 205, 677, 581, 461, 878, 345], C1),
    element(X2, [205, 0, 882, 427, 390, 1105, 540], C2),
    element(X3, [677, 882, 0, 619, 316, 201, 470], C3),
    element(X4, [581, 427, 619, 0, 412, 592, 570], C4),
    element(X5, [461, 390, 316, 412, 0, 517, 190], C5),
    element(X6, [878, 1105, 201, 592, 517, 0, 691], C6),
    element(X7, [345, 540, 470, 570, 190, 691, 0], C7).
```

```
| ?- tsp([ff], Succs, Cost).

Cost = 2276,
Succs = [2,4,5,6,7,3,1] ?
```


Kombinatorikus korlátok — ütemezés

cumulative(Starts, Durations, Resources, Limit[, Opts])

Az első három argumentum FD változókból álló egyforma (n) hosszú lista, a negyedik egy FD változó.

Jelentése: a Starts kezdőidőpontokban elkezdett, Durations ideig tartó és Resources erőforrásigényű feladatok bármely időpontban összesített erőforrásigénye nem haladja meg a Limit határt (és fennállnak az opcionális precedencia korlátok).

Egy cumulative(S, D, R, Lim) korlát jelentése formálisan:

$$R_{i1} + \dots + R_{in} \leq Lim, \text{ minden } a \leq i < b \text{ esetén,}$$

ahol

$$a = \min(S_1, \dots, S_n) \text{ (kezdőidőpont),}$$

$$b = \max(S_1 + D_1, \dots, S_n + D_n) \text{ (végidőpont),}$$

$$R_{ij} = R_j, \text{ ha } S_j \leq i < S_j + D_j, \text{ egyébként } R_{ij} = 0$$

(a j. feladat erőforrásigénye az i. időpontban).

Az Opts opciólista a következő elemeket tartalmazhatja:

- precedences (Ps) — precedencia korlátokat ír le. Ps egy lista, elemei a következők lehetnek, ahol I és J feladatok sorszámai, D egy pozitív egész, és Tart egy konstans-tartomány.
 - d(I, J, D), jelentése: $S_I + D \leq S_J$ vagy $S_J \leq S_I$.
 - d(I, J, sup), jelentése: $S_J \leq S_I$.
 - I-J in Tart, jelentése: $S_I - S_J \# = D_{IJ}, D_{IJ} \text{ in Tart}$

Ha az I. feladatról a J.-re való átállás időt igényel, ezt egy d(I, J, D) megszorítással modellezhetjük, ahol D = I. feladat hossza (D_I) + átállási idő.

- resource(R) — speciális ütemezési címkézéshöz szükséges opció
- szűkítési algoritmus finomítására szolgáló további opciók (lásd 101. oldal).

serialized(Starts, Durations[, Options])

A cumulative speciális esete, ahol az összes erőforrás-igény és a korlát is 1. Tehát a korlát jelentése: a Starts kezdőidőpontú, Durations hosszú feladatok nem fedik át egymást.

cumulative(Tasks, Machines[, Options]) Több erőforrást (gépet) igénylő feladatok ütemezése (lásd SICStus kézikönyv).

Ütemezés — példák

Egy egyszerű ütemezési probléma

- rendelkezésre álló erőforrások száma: 13 (pl. 13 ember)
- az egyes tevékenységek időtartama és erőforrásigénye:

Tevékenység	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7
Időtartam	16	6	13	7	5	18	4
Erőforrásigény	2	9	3	7	10	1	11
Egy megoldás	0-16	16-22	9-22	9-16	4-9	4-22	0-4

% A fenti ütemezési feladatban a tevékenységek kezdőidőpontjait
% az Ss lista tartalmazza, a legkorábbi végidőpont az End.

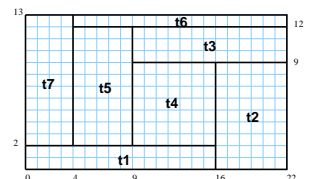
```
schedule(Ss, End) :-
    length(Ss, 7),
    Ss = [16, 6, 13, 7, 5, 18, 4],
    Rs = [ 2, 9, 3, 7, 10, 1, 11],
    domain(Ss, 0, 30),
    End in 0..50,
    after(Ss, Ss, End),
    cumulative(Ss, Ss, Rs, 13),
    labeling([ff, minimize(End)], [End|Ss]).
```

% after(Ss, Ss, E): Az E időpont az Ss kezdetű Ss időtartamú
% tevékenységek mindegyikének befejezése után van.

```
after([], [], _).
after([S|Ss], [D|Ds], E) :- E #>= S+D, after(Ss, Ds, E).
```

```
| ?- schedule(Ss, End).
```

```
Ss = [0,16,9,9,4,4,0],
End = 22 ? ;
no
```


Példa precedencia-korlátokra

```
| ?- _S = [S1,S2], domain(_S,0,9), S1 #< S2, % a két külön korlát
    serialized(_S, [4,4], [1]), % nem jól szűkít:
    S1 in 0..8, S2 in 1..9 ? ; no
```

```
| ?- _S = [S1,S2], domain(_S,0,9), Opts=[precedences([d(2,1,sup)]),
    serialized(_S, [4,4], Opts)]. % ^^ ≡ S1 #< S2
    S1 in 0..5, S2 in 4..9 ? ; no
```

A szűkítési algoritmus finomítására szolgáló opciók

A Boolean paraméter alapértelmezése false, kivéve a bounds_only opciót.

- decomposition(Boolean) — Ha Boolean true, akkor minden ébredéskor megpróbálja kisebb darabokra bontani a korlátot. Pl. ha van két át nem lapoló feladathalmazunk, akkor ezeket külön-külön kezelhetjük, ami az algoritmusok gyorsabb lefutását eredményezheti.
- path_consistency(Boolean) Ha Boolean true, akkor figyelni a feladatok kezdési időpontja közti különbségek konzisztenciáját. Ez egy olyan redundáns korlátra hasonlít, amely minden i, j párra felveszi a $SD_{ij} \# = S_j - S_i$, és minden i, j, k hármasra a $SD_{ik} \# = SD_{ij} + SD_{jk}$ korlátot.
- static_sets(Boolean) Ha Boolean true, akkor, ha bizonyos feladatok sorrendje ismert, akkor ennek megfelelően megszorítja azok kezdő időpontjait.

```
| ?- _L = [S1,S2,S3], domain(_L, 0, 9),
(SS = false ; SS = true),
serialized(_L, [5,2,7], [static_sets(SS),
precedences([d(3,1,sup), % S1 megelőzi S3-at
d(3,2,sup) % S2 megelőzi S3-at
])]).

SS=false, S1 in 0..4, S2 in(0..2)\/(5..7), S3 in 5..9 ?;
SS=true, S1 in 0..4, S2 in(0..2)\/(5..7), S3 in 7..9 ?
```

- edge_finder(Boolean) Ha Boolean true, akkor megpróbálja kikövetkeztetni egyes feladatok sorrendjét.

```
| ?- _S = [S1,S2,S3], domain(_S, 0, 9),
serialized(_S, [8,2,2], [edge_finder(true)]).

S1 in 4..9, S2 in 0..7, S3 in 0..7 ? ; no
```

- bounds_only(Boolean) Ha Boolean true, akkor a korlát az S_i változóknak csak a határait szűkíti, a belsejüket nem (ez az alapértelmezés).

A címkézéshez szükséges opció

- resource(R) R-et egyesíti egy kifejezéssel, amelyet később átadhatunk az order_resource/2 eljárásnak hogy felsorolassuk a feladatok lehetséges sorrendjét.

A cumulative/3-hoz tartozó címkéző eljárás

order_resource(Options, Resource)

Igaz, ha a Resource által leírt feladatok elrendezhetőek valamilyen sorrendbe. Ezeket az elrendezéseket felsorolja.

A Resource argumentumot a fenti ütemező eljárásoktól kaphatjuk meg, az Options lista pedig a következő dolgokat tartalmazhatja (mindegyik csoportból legfeljebb egyet, alapértelmezés: [first, est]):

- stratégia
 - first Mindig olyan feladatot választunk ki, amelyet az összes többi elé helyezhetünk.
 - last Mindig olyan feladatot választunk ki, amelyet az összes többi után helyezhetünk.
- tulajdonság: first stratégia esetén az adott tulajdonság minimumát, last esetén a maximumát tekintjük az összes feladatra nézve.
 - est legkorábbi lehetséges kezdési idő
 - lst legkésőbbi lehetséges kezdési idő
 - ect legkorábbi lehetséges befejezési idő
 - lct legkésőbbi lehetséges befejezési idő

Példa

```
| ?- _S=[S1,S2,S3], domain(_S, 0, 9),
serialized(_S, [5,2,7],
[precedences([d(3,1,sup), d(3,2,sup)]),
resource(_R)]),
order_resource([],_R).

S1 in 0..2, S2 in 5..7, S3 in 7..9 ? ;
S1 in 2..4, S2 in 0..2, S3 in 7..9 ? ; no
```

Kombinatorikus korlátok — diszjunkt szakaszok

disjoint1(Lines[, Options])

Jelentése: A Lines által megadott intervallumok diszjunktak.

A Lines lista elemei $F(S_j, D_j)$ vagy $F(S_j, D_j, T_j)$ alakú kifejezések listája, ahol S_j és D_j a j . szakasz kezdőpontját és hosszát megadó változók.

F tetszőleges funktor, T_j egy atom vagy egy egész, amely a szakasz típusát definiálja (alapértelmezése 0).

Az Options lista a következő dolgokat tartalmazhatja (a Boolean változók alapértelmezése false):

- decomposition(Boolean) Ha Boolean true, akkor minden ébredéskor megpróbálja kisebb darabokra bontani a korlátot.
- global(Boolean) Ha Boolean true, akkor egy redundáns algoritmust használ a jobb szűkítés érdekében.
- wrap(Min, Max) A szakaszok nem egy egyenesen, hanem egy körön helyezkednek el, ahol a Min és Max pozíciók egybeesnek (Min and Max egészek kell legyenek). Ez az opció a Min..(Max-1) intervallumba kényszeríti a kezdőpontokat.
- margin(T1, T2, D) Bármely T1 típusú vonal végpontja legalább D távolságra lesz bármely T2 típusú vonal kezdőpontjától, ha D egész. Ha D nem egész, akkor a sup atomnak kell lennie, ekkor minden T2 típusú vonalnak előrébb kell lennie mint bármely T1 típusú vonal.

Példa

```
| ?- domain([S1,S2,S3], 0, 9),
(G = false ; G = true),
disjoint1([S1-8,S2-2,S3-2], [global(G)]).

G = false,
S1 in 0..9, S2 in 0..9, S3 in 0..9 ? ;
G = true,
S1 in 4..9, S2 in 0..7, S3 in 0..7 ?
```

Kombinatorikus korlátok — diszjunkt téglalapok

disjoint2(Rectangles[, Options])

Jelentése: A Rectangles által megadott téglalapok nem metszik egymást.

A Rectangles lista elemei $F(S_{j1}, D_{j1}, S_{j2}, D_{j2})$ vagy $F(S_{j1}, D_{j1}, S_{j2}, D_{j2}, T_j)$ alakú kifejezések. Itt S_{j1} és D_{j1} a j . téglalap X irányú kezdőpontját és hosszát jelölő változók, S_{j2} és D_{j2} ezek Y irányú megfelelői; F tetszőleges funktor; T_j egy egész vagy atom, amely a téglalap típusát jelöli (alapértelmezése 0).

Az Options lista a következő dolgokat tartalmazhatja (a Boolean változók alapértelmezése false):

- decomposition(Boolean) Mint disjoint1/2.
- global(Boolean) Mint disjoint1/2.
- wrap(Min1, Max1, Min2, Max2) Min1 és Max1 egész számok vagy rendre az inf vagy sup atom. Ha egészek, akkor a téglalapok egy olyan henger palástján helyezkednek el, amely az X irányban fordul körbe, ahol a Min1 és Max1 pozíciók egybeesnek. Ez az opció a Min1..(Max1-1) intervallumba kényszeríti az S_{j1} változókat. Min2 és Max2 ugyanezt jelenti Y irányban. Ha mind a négy paraméter egész, akkor a téglalapok egy tóruszon helyezkednek el.
- margin(T1, T2, D1, D2) Ez az opció minimális távolságokat ad meg, D1 az X, D2 az Y irányban bármely T1 típusú téglalap vég- és bármely T2 típusú téglalap kezdőpontja között. D1 és D2 egészek vagy a sup atom. sup azt jelenti, hogy a T2 típusú téglalapokat a T1 típusú téglalapok elé kell helyezni a megfelelő irányban.
- synchronization(Boolean) : Speciális esetben redundáns korlátot vesz fel (lásd SICStus kézikönyv).

Példa

Helyezzünk el három diszjunkt téglalapot úgy, hogy (x, y) bal alsó sarkuk az $0 \leq x \leq 2, 0 \leq y \leq 1$ téglalapban legyen. A méretek $(x * y)$ sorrendben): 1*3, 2*2, 3*3. Az 1*3-as téglalap x koordinátája nem lehet 2.

```
| ?- domain([X1,X2,X3], 0, 2), domain([Y1,Y2,Y3], 0, 1), X1 #\= 2,
disjoint2([r(X1,3,Y1,1),r(X2,2,Y2,2),r(X3,3,Y3,3)]).

X1 in 0..1, Y1 = 0, X2 = 0, Y2 = 1, X3 = 2, Y3 = 1
```

Mit kell meghatározni egy új korlát definiálásakor?

- Az aktiválás feltételei: mikor szűkítsen (melyik változó milyen jellegű tartomány-változásakor)?
- A szűkítés módja: hogyan szűkítse egyes változóit a többi tartományának függvényében?
- A befejezés feltétele: mikor fejezheti be a működését (mikor válik levezethetővé)?
- ha reifikálni is akarjuk:
 - hogyan kell végrehajtani a negáltját (aktiválás, szűkítés, befejezés)?
 - hogyan döntjük el a tárból való levezethetőségét?
 - hogyan döntjük el a negáltjának a levezethetőségét?

Korlát-definiálási lehetőségek SICStusban

- Globális korlátok: Tetszőleges (nem korlátos) számú változót tartalmazó korlátok definiálására használhatóak. Prolog kódként lehet teljesen általánosan megadni a korlátok működését (aktiválás, szűkítés, befejezés). A reifikálás külön nem támogatott.
- FD predikátumok: rögzített számú változót tartalmazó korlátok definiálására használhatóak. Reifikált korlátok is meghatározhatók. A programozó ún. indexikálisok segítségével írhatja le a szűkítési és levezethetőségi szabályokat. Az indexikálisok nyelve egy speciális, halmazértékű funkcionális nyelv a tartományokkal való műveletek végzésére. Példa;

```
% Az X+Y #= T korlát (intervallum szűkítéssel)
'x+y=t'(X,Y,T) :-
    X in min(T) - max(Y)..max(T) - min(Y),
    Y in min(T) - max(X)..max(T) - min(X),
    T in min(X) + min(Y)..max(X) + max(Y).
```

- A könyvtári korlátok mindegyike vagy globális korlátként definiált, vagy FD-predikátum-hívásokra fejtődik ki.

A korlát elindítása

- A globális korlátot egy közöséges Prolog eljárásnéven kell megírni, ezen belül az `fd_global/3` eljárás meghívásával indítható el a korlát végrehajtása.
- `fd_global(Constraint, State, Susp)`: `Constraint` végrehajtásának elindítása, `State` kezdőállapottal, `Susp` ébresztési listával. Itt `Constraint` a korlátot azonosító Prolog kifejezés, célszerűen megegyezik a korlátot definiáló Prolog eljárás fejével (pl. mert ezt a kifejezést mutatja a rendszer a le nem futott démonok megjelenítésénél, vö. `clpfd:full_answer`).
- A CLP(FD) könyvtár gondoskodik arról, hogy a korlát ébresztései között megőrizzen egy ún. állapotot, amely egy tetszőleges nem-változó Prolog kifejezés lehet. Az állapot kezdőértéke az `fd_global/3` második paraméterére.
- A korlát indításakor az `fd_global/3` harmadik paraméterében meg kell adni egy ébresztési listát, amely előírja, hogy mely változók milyen tartomány-változásakor kell felébreszteni a korlátot. A lista elemei a következők lehetnek:
 - `dom(X)` — az `X` változó tartományának bármely változásakor;
 - `min(X)` — az `X` változó alsó határának változásakor;
 - `max(X)` — az `X` változó felső határának változásakor;
 - `minmax(X)` — az `X` változó alsó vagy felső határának változásakor;
 - `val(X)` — az `X` változó behelyettesítések.
- A korlát nem tudja majd, hogy melyik változójának milyen változása miatt ébresztik fel. Ha több változás van akkor is csak egyszer ébreszti fel a rendszer. Következésképpen fontos, hogy minden lehetséges tartomány-változásra reagáljon a korlát.

Példa

```
% X #=< Y, globális korlátként megvalósítva.
lseq(X, Y) :-
    % lseq(X,Y) globális démon indul, kezdőállapot: void.
    % Ébredés: X alsó és Y felső határának változásakor.
    fd_global(lseq(X,Y), void, [min(X),max(Y)]).
```

Globális korlátok (folyt.)

A korlát aktiválása

- Az `fd_global/3` meghívásakor és minden ébredéskor a rendszer elvégzi a felhasználó által meghatározott szűkítéseket. Ehhez a felhasználónak a `clpfd:dispatch_global/4` többállományos (multifile) kampó-eljárás egy megfelelő klóztát kell definiálnia.
- `clpfd:dispatch_global(Constraint, State0, State, Actions)`: A kampó-eljárás törzse definiálja a `Constraint` kifejezés által azonosított korlát felébredések elvégzendő teendőket. A `State0` paraméterben kapja a régi, a `State` paraméterben kell kiadnia az új állapotot. Az `Actions` paraméterben kell kiadnia a korlát által elvégzendő szűkítéseket (a korlát törzsében **tilos** szűkítéseket végezni), és ott kell jelezni a (sikeres vagy sikertelen) lefutást is. Alaphelyzetben a korlát újra elalszik.
- Az `Actions` lista elemei a következők lehetnek (a sorrend érdektelen):
 - `exit` ill. `fail` — a korlát sikeresen ill. sikertelenül lefutott,
 - `X=V, X in R, X in_set S` — az adott szűkítést kérjük végrehajtani (ez is okozhat meghiúsulást),
 - `call(Module:Goal)` — az adott hívást kérjük végrehajtani. A `Module`: modul-kvalifikáció kötelező!
- A `dispatch_global` eljárás interpretáltan fut (mint minden `multifile` eljárás), ezért célszerű a `dispatch_global` klózok törzsébe egyetlen eljáráshívást írni.

lseq példa — folytatás

```
:- multifile clpfd:dispatch_global/4.
:- discontinuous clpfd:dispatch_global/4. % nem folytonos eljárás
clpfd:dispatch_global(lseq(X,Y), St, St, Actions) :-
    dispatch_lseq(X, Y, Actions).

dispatch_lseq(X, Y, Actions) :-
    fd_min(X, MinX), fd_max(X, MaxX),
    fd_min(Y, MinY), fd_max(Y, MaxY),
    ( number(MaxX), number(MinY), MaxX =< MinY
      % buzgóbb mint X#=<Y, mert az csak X vagy Y
      % behelyettesítések fut le.
    -> Actions = [exit]
    ; Actions = [X in inf..MaxY, Y in MinX..sup]
    ).
```

Globális korlátok — példák

Az $s = \text{sign}(x)$ korlát

```
% X előjele S, globális korlátként megvalósítva.
sign(X, S) :-
    S in -1..1,
    fd_global(sign(X,S), void, [minmax(X),minmax(S)]).
% Ébredés: X és S alsó és felső határának változásakor.

clpfd:dispatch_global(sign(X,S), St, St, Actions) :-
    fd_min(X, MinX0), sign_of(MinX0, MinS),
    fd_max(X, MaxX0), sign_of(MaxX0, MaxS),
    fd_min(S, MinS0), sign_min_max(MinS0, MinX, _),
    fd_max(S, MaxS0), sign_min_max(MaxS0, _, MaxX),
    Actions = [X in MinX..MaxX, S in MinS..MaxS|Exit],
    ( max(MinS0,MinS)=:min(MaxS0,MaxS) -> Exit = [exit]
    ; Exit = []
    ).

% sign_of(X, S): X egész vagy végtelen érték előjele S
sign_of(inf, S) :- !, S = -1.
sign_of(sup, S) :- !, S = 1.
sign_of(X, S) :- S is sign(X).

% sign_min_max(S, Min, Max): sign(x)=S ⇔ x ∈ Min..Max
sign_min_max(-1, inf, -1).
sign_min_max(0, 0, 0).
sign_min_max(1, 1, sup).
```

Reifikáció megvalósítása globális korláttal

```
% X #=< Y #=<= B, globális korlátként megvalósítva.
lseq_reif(X, Y, B) :-
    B in 0..1, fd_global(lseq_reif(X,Y,B), void,
        [minmax(X),minmax(Y),val(B)]).

clpfd:dispatch_global(lseq_reif(X,Y, B), St, St, Actions) :-
    fd_min(X, MinX), fd_max(X, MaxX),
    fd_min(Y, MinY), fd_max(Y, MaxY),
    ( fdset_interval(_, MaxX, MinY) % MaxX =< MinY
    -> Actions = [exit,B=1]
    ; empty_interval(MinX, MaxY) % MaxY < MinX
    -> Actions = [exit,B=0]
    ; B == 1 -> Actions = [exit, call(user:lseq(X,Y))]
    ; B == 0 -> Actions = [exit, call(user:less(Y,X))]
    ; Actions = []
    ).
```

```
% Az Xs listában az I szám pontosan N-szer fordul elő.
% N és az Xs lista elemei FD változók vagy számok lehetnek.
exactly(I, Xs, N) :-
    dom_susps(Xs, Susp),
    length(Xs, Len), N in 0..Len,
    fd_global(exactly(I,Xs,N), Xs/0, [minmax(N)|Susp]).
% Állapot: L/Min ahol L az Xs-ből az I-vel azonos ill.
% biztosan nem-egyenlő elemek esetleges kiszűrésével áll
% elő, és Min a kiszűrt I-k száma.

% dom_susps(Xs, Susp): Susp dom(X)-ek listája, minden X ∈ Xs-re.
dom_susps([], []).
dom_susps([X|Xs], [dom(X)|Susp]) :-
    dom_susps(Xs, Susp).

clpfd:dispatch_global(exactly(I,_,N), Xs0/Min0, Xs/Min, Actions) :-
    ex_filter(Xs0, Xs, Min0, Min, I),
    length(Xs, Len), Max is Min+Len,
    fd_min(N, MinN), fd_max(N, MaxN),
    ( MaxN := Min -> Actions = [exit,N=MaxN|Ps],
      ex_neq(Xs, I, Ps)           % Ps = {x in_set \{I} | x ∈ Xs}
    ; MinN := Max -> Actions = [exit,N=MinN|Ps],
      ex_eq(Xs, I, Ps)           % Ps = {x in_set {I} | x ∈ Xs}
    ; Actions = [N in Min..Max]
    ).

% ex_filter(Xs, Ys, N0, N, I): Xs-ből az I-vel azonos ill. attól
% biztosan különböző elemek elhagyásával kapjuk Ys-t,
% N-N0 a kiszűrt I-k száma.
ex_filter([], [], N, N, _).
ex_filter([X|Xs], Ys, N0, N, I) :-
    X=I, !, N1 is N0+1, ex_filter(Xs, Ys, N1, N, I).
ex_filter([X|Xs], Ys0, N0, N, I) :-
    fd_set(X, Set), fdset_member(I, Set), !, % X még lehet I
    Ys0 = [X|Ys], ex_filter(Xs, Ys, N0, N, I).
ex_filter([_X|Xs], Ys, N0, N, I) :- % X már nem lehet I
    ex_filter(Xs, Ys, N0, N, I).

| ?- exactly(5, [A,B,C], N), N #=< 1, A=5.
A = 5, B in (inf..4)\(6..sup), C in (inf..4)\(6..sup), N = 1 ?
| ?- exactly(5, [A,B,C], N), A in 1..2, B in 3..4, N #>= 1.
A in 1..2, B in 3..4, C = 5, N = 1 ?
| ?- _L=[A,B,C], domain(_L,1,3), A #< B, B #< C, exactly(3, _L, N).
A in 1..2, B in 1..2, C in 2..3, N in 0..1 ?
```

Segédjelzések

```
% A Ps lista elemei 'X in_set S', ∀ X ∈ Xs-re, S az \{I\} FD halmaz.
ex_neq(Xs, I, Ps) :-
    fdset_singleton(Set0, I), fdset_complement(Set0, Set),
    eq_all(Xs, Set, Ps).

% A Ps lista elemei 'X in_set S', ∀ X ∈ Xs-re, S az {I} FD halmaz.
ex_eq(Xs, I, Ps) :-
    fdset_singleton(Set, I), eq_all(Xs, Set, Ps).

% eq_all(Xs, S, Ps): Ps 'X in_set S'-ek listája, minden X ∈ Xs-re.
eq_all([], _, []).
eq_all([X|Xs], Set, [X in_set Set|Ps]) :-
    eq_all(Xs, Set, Ps).
```

Probléma az exactly korláttal (SICStus 3.8.6 és előtte)

```
| ?- L = [N,1], N in {0,2}, exactly(0, L, N).
L = [0,1], N = 0 ? ; no
```

Az idempotencia kérdése

- Legyen $c(X, Y)$ egy globális korlát, amely $[dom(X), dom(Y)]$ ébresztésű. Tegyük fel, hogy x tartománya változik, és ennek hatására a korlát szűkíti Y tartományát. Kérdés: ébredjen-e fel ettől újra a korlát?
- A SICStus fejlesztőinek döntése: nem ébred fel a korlát, hatékonysági okokból. Emiatt elvárás a `dispatch_global` kampó eljárással szemben, hogy az **idempotens** legyen: ha meghívjuk, elvégezzük az akció-lista feldolgozását, majd azonnal újra meghívjuk, akkor a másodsor visszakapott akció-lista már biztosan semmilyen szűkítést ne váltson ki (tehát emiatt felesleges újra meghívni). Formálisan: $dg(dg(s)) = dg(s)$, ahol dg a `dispatch_global` akció-listájának a tárra gyakorolt hatása.
- Egy problémás helyzet: ha a korlátban szerepelnek azonos vagy egyesítésel összekapcsolt változók, mint a fenti `exactly` példában.
- A SICStus 3.8.7. változata óta a rendszer figyelni összekapcsolt változókat, és ha ilyeneket talál, akkor nem tekinti a dg függvényit idempotensnek, azaz mindaddig újra hívja, amíg van szűkítés. Emiatt az ismételt ellenőrzésnél kiderül, hogy a fenti példában a korlát nem áll fenn, a hívás meghiúsul.

Felhasználói korlátok: FD predikátumok

FD predikátum

- Szerepe: szűkítési és levezethetőségi szabályok leírása egy halmazértékű funkcionális nyelv segítségével.
- Formája: hasonló a Prolog predikátum formájához, de más a jelentése, és szigorúbb formai szabályok vannak:
 - Egy FD predikátum 1.4 klózból áll, mindegyiknek más a „nyakjеле”. A + : jelű kötelező, a további -, +?, -? nyakjelűek csak reifikálható korlátok esetén kellene.
 - A klózok törzse indexikálisok gyűjteménye (nem konjunkciója!).
 - A + : ill. - : jelűek ún. szűkítő (mondó, *tell*) indexikálisokból állnak, amelyek azt írják le, hogy az adott korlát ill. negáltja hogyan szűkítse a tárat. Mindegyik indexikális egy külön démont jelent.
 - A +? ill. -? jelűek *egyetlen* ún. kérdező (*ask*) indexikális tartalmaznak, amely azt írja le, hogy adott korlát ill. negáltja mikor vezethető le a tárból.
 - Egy FD klóz fejében az argumentumok kötelezően különböző változók; a törzsében csak ezek a változók szerepelhetnek.

Példa

```
'x=<y'(X,Y) +: % Az X =< Y korlát szűkítései.
X in inf..max(Y), % X szűkítendő az
% inf..max(Y) intervallumra,
Y in min(X)..sup. % Y a min(X)..sup intervallumra.

'x=<y'(X,Y) -: % Az X =< Y korlát negáltjának,
X in (min(Y)+1)..sup, % azaz az X > Y korlátnak a
Y in inf..(max(X)-1). % szűkítései.

'x=<y'(X,Y) +? % Ha X tartománya része az
X in inf..min(Y). % inf..min(Y) intervallumnak,
% akkor X =< Y levezethető.

'x=<y'(X,Y) -? % Ha X tartománya része a
X in (max(Y)+1)..sup. % (max(Y)+1)..sup intervallumnak,
% akkor X > Y levezethető.
```

Indexikálisok

Indexikálisok alakja és jelentése

- Egy indexikális alakja: „*V*áltozó in *TKif*”, ahol a *TKif* tartománykifejezés tartalmazza a *V*áltozó-tól különböző **összes** fejtávozót.
- A **tartománykifejezés** (angolul *range*), egy (parciális) halmazfüggvényt ír le, azaz a benne szereplő változók tartományai függvényében egy halmazt állít elő. Pl. $\min(X) .. \sup$ értéke X in $1..10$ esetén $1..sup$.
- Az „ X in R ” *szűkítő* indexikális végrehajtásának lényege: X -et az R tartománykifejezés értékével szűkíti (bizonyos feltételek fennállása esetén, pontosabban később).
- Az X in $R(Y, Z, \dots)$ indexikális jelentése a következő reláció:

$$Rel(R) = \{ \langle x, y, z, \dots \rangle \mid x \in R(\{y\}, \{z\}, \dots) \}$$

Mással, ha az R -beli változóknak egyelemű a tartománya, akkor az R tartománykifejezés értéke **pontosan** az adott relációt kielégítő X értékek halmaza lesz (vö. a pont-szűkítés definíciójával, 75. oldal).

- Az FD predikátumok **alapszabálya**: az egy FD-klózból levő indexikálisok jelentése (azaz az általuk definiált reláció) azonos kell legyen!!! Ennek oka a „**társasház elv**”: az FD predikátum kiértékelésére a rendszer *bármelyik* indexikális használhatja.

Példa: 'x=<y' / 2 indexikálisainak jelentése

```
'x=<y'(X, Y) +:
X in inf..max(Y), % (1)
Y in min(X)..sup. % (2)

(1) jelentése:
{ \langle x, y \rangle \mid x \in inf..max(\{y\}) } \equiv \{ \langle x, y \rangle \mid x \in (-\infty, y] \} \equiv \{ \langle x, y \rangle \mid x \leq y \}

(2) jelentése:
{ \langle x, y \rangle \mid y \in min(\{x\})..sup } \equiv \{ \langle x, y \rangle \mid y \in [x, +\infty) \} \equiv \{ \langle x, y \rangle \mid y \geq x \}

(Vegyük észre, hogy a jelentés nem változik meg max ↔ min csere esetén.)
```

Tartománykifejezések szintaxisa és szemantikája

Jelölések (s egy adott tár):

X egy korlát-változó, tartománya $D(X, s)$.

T egy számkifejezés (*term*), amelynek jelentése egy egész szám vagy egy végtelen érték, ezt $V(T, s)$ -sel jelöljük. (Végtelen érték csak $T_1 \dots T_2$ -ben lehet.)

R egy tartománykifejezés (*range*), amelynek jelentése egy számhalmaz, amit $S(R, s)$ -sel jelölünk.

Szintaxis	Szemantika
$T \Rightarrow$	$V(T, s) =$
integer	integer értéke
inf	$-\infty$
sup	$+\infty$
X	x feltéve, hogy $D(X, s) = \{x\}$. Egyébként az indexikális felfüggesztődik („pucér” változó esete).
$\text{card}(X)$	$ D(X, s) $ (a tartomány elemszáma)
$\min(X)$	$\min(D(X, s))$ (a tartomány alsó határa)
$\max(X)$	$\max(D(X, s))$ (a tartomány felső határa)
$T_1 + T_2$	$V(T_1, s) + V(T_2, s)$
$T_1 - T_2$	$V(T_1, s) - V(T_2, s)$
$T_1 * T_2$	$V(T_1, s) * V(T_2, s)$
$T_1 \text{ mod } T_2$	$V(T_1, s) \text{ mod } V(T_2, s)$
$- T_1$	$-V(T_1, s)$
$T_1 /> T_2$	$[V(T_1, s)/V(T_2, s)]$ (felfelé kerekített osztás)
$T_1 /< T_2$	$[V(T_1, s)/V(T_2, s)]$ (lefelé kerekített osztás)
$R \Rightarrow$	$S(R, s) =$
$\{T_1, \dots, T_n\}$	$\{V(T_1, s), \dots, V(T_n, s)\}$
$\text{dom}(X)$	$D(X, s)$
$T_1 \dots T_2$	$[V(T_1, s), V(T_2, s)]$ (intervallum)
$R_1 \wedge R_2$	$S(R_1, s) \cap S(R_2, s)$ (metszet)
$R_1 \vee R_2$	$S(R_1, s) \cup S(R_2, s)$ (únió)
$\neg R_1$	$\neg S(R_1, s)$ (komplementer halmaz)
$\neg R_1$	$\{x \mid x \in S(R_1, s)\}$ (pontonkénti negáció)
$R_1 + R_2$	$\{x + y \mid x \in S(R_1, s), y \in S(R_2, s)\}$ (pont. összeg)
$R_1 + T_2$	$\{x + t \mid x \in S(R_1, s), t = V(T_2, s)\}$
$R_1 - R_2$	$\{x - y \mid x \in S(R_1, s), y \in S(R_2, s)\}$ (p. különbség)
$R_1 - T_2$	$\{x - t \mid x \in S(R_1, s), t = V(T_2, s)\}$
$T_1 - R_2$	$\{t - y \mid t = V(T_1, s), y \in S(R_2, s)\}$
$R_1 \text{ mod } R_2$	$\{x \text{ mod } y \mid x \in S(R_1, s), y \in S(R_2, s)\}$ (p. modulo)
$R_1 \text{ mod } T_2$	$\{x \text{ mod } t \mid x \in S(R_1, s), t = V(T_2, s)\}$
$\text{unionof}(X, R_1, R_2)$	únió-kifejezés, ld. 118. oldal
$\text{switch}(T, \text{MapList})$	kapcsoló-kifejezés, ld. 118. oldal
$R_1 ? R_2$	feltételes kifejezés, ld. 119. oldal

113

Tartománykifejezések kiértékelése — példák

• Pontonkénti kivonás és összeadás

$f(X, Y) +: Y \text{ in } 5 - \text{dom}(X). \quad \% \{ 5-x \mid x \in \text{dom}(X) \}$

$?- X \text{ in } \{1, 3, 5\}, f(X, Y). \quad \Rightarrow Y \text{ in } \{0\} \setminus \{2\} \setminus \{4\}$

$'x+y=t \text{ tsz}'(X, Y, T) +: \quad \% \text{Korábban plus/3 néven hivatkozott}$
 $X \text{ in } \text{dom}(T) - \text{dom}(Y), \quad \% \{ t-y \mid t \in \text{dom}(T), y \in \text{dom}(Y) \}$
 $Y \text{ in } \text{dom}(T) - \text{dom}(X), \quad \% \{ t-y \mid t \in \text{dom}(T), x \in \text{dom}(X) \}$
 $T \text{ in } \text{dom}(X) + \text{dom}(Y). \quad \% \{ x+y \mid x \in \text{dom}(X), y \in \text{dom}(Y) \}$

$?- X \text{ in } \{10, 20\}, Y \text{ in } \{0, 5\}, 'x+y=t \text{ tsz}'(X, Y, Z). \quad \Rightarrow Z \text{ in } \{10\} \setminus \{15\} \setminus \{20\} \setminus \{25\}$

• Pucér változók kezelése

$f(X, Y, I) +: Y \text{ in } \setminus \{X, X+I, X-I\}$.

$?- X \text{ in } \{3, 5\}, Y \text{ in } 1..5, f(X, Y, 2), X = 3. \quad \Rightarrow Y \text{ in } \{2\} \setminus \{4\}$

• Bonyolultabb számkifejezések

$'ax+c=t'(A, X, C, T) +: \quad \% \text{feltétel: } A > 0$
 $X \text{ in } (\min(T) - C) / A .. (\max(T) - C) / A,$
 $T \text{ in } \min(X)*A + C .. \max(X)*A + C.$

$?- 'ax+c=t'(2, X, 1, T), T \text{ in } 0..4. \quad \Rightarrow X \text{ in } 0..1, T \text{ in } 1..3$

• A rendszer nem mindig hajlandó szűkíteni!

$f(X, Y) +: Y \text{ in } \min(X) .. \text{sup}$.

$?- X \text{ in } 5..10, f(X, Y). \quad \Rightarrow Y \text{ in } 5 .. \text{sup}$

$f(X, Y) +: Y \text{ in } \max(X) .. \text{sup}$.

$?- X \text{ in } 5..10, f(X, Y). \quad \Rightarrow Y \text{ in } \text{inf} .. \text{sup}$

• Miért nem szűkít az $Y \text{ in } \max(X) .. \text{sup}$ indexikális?

– Nem szabad most leszűkíteni a $10 .. \text{sup}$ intervallumra, hiszen később, ha pl. $X = 7$ lesz, akkor a $7 .. \text{sup}$ szakaszra kellene bővíteni, ami nem lehetséges.

– Általánosabban: nem végezhető el a szűkítés ha az indexikális nem **monoton**, azaz X szűkülése esetén a tartománykifejezés értéke növekedhet.

– Ez az indexikális is szűkít majd, de csak x behelyettesítésekor:

$?- X \text{ in } 5..10, f(X, Y), X \#=< 5. \quad \Rightarrow X = 5, Y \text{ in } 5 .. \text{sup}$

114

Indexikálisok monotonitása

Definíciók

- Egy R tartománykifejezés egy s tárban kiértékelhető, ha az R -ben előforduló összes „pucér” változó tartománya az s tárban egyelemű (be van helyettesítve). A továbbiakban csak kiértékelhető tartománykifejezésekkel foglalkozunk.
- Egy s tárak pontosítása s' ($s' \subseteq s$), ha minden X változóra $D(X, s') \subseteq D(X, s)$ (azaz s' szűkítéssel állhat elő s -ből).
- Egy R tartománykifejezés egy s tárra nézve monoton, ha minden $s' \subseteq s$ esetén $S(R, s') \subseteq S(R, s)$, azaz a tár szűkítésekor a kifejezés értéke is szűkül.
- R s -ben antimonoton, ha minden $s' \subseteq s$ esetén $S(R, s') \supseteq S(R, s)$.
- R s -ben konstans, ha monoton és antimonoton (azaz s szűkülésekor már nem változik).
- Egy indexikális monotonnak, antimonotonnak, ill. konstansnak nevezünk, ha a tartománykifejezése monoton, antimonoton, ill. konstans.

Példák

- $\min(X) .. \max(Y)$ egy tetszőleges tárban monoton.
- $\max(X) .. \max(Y)$ monoton minden olyan tárban ahol X behelyettesített és antimonoton ahol Y behelyettesített.
- $\text{card}(X) .. Y$ kiértékelhető, ha Y behelyettesített, és ilyenkor antimonoton.
- $(\min(X) .. \text{sup}) \setminus (0 .. \text{sup})$ egy tetszőleges tárban monoton, és konstans minden olyan tárban, ahol $\min(X) >= 0$.

Tétel: ha egy „ $X \text{ in } R$ ” indexikális monoton egy s tárban, akkor X értéktartománya az $S(R, s)$ tartománnyal szűkíthető.

Bizonyítás (vázlat): Tegyük fel, hogy $x_0 \in D(X, s)$ egy tetszőleges olyan érték, amelyhez található olyan $y_0 \in D(Y, s), z_0 \in D(Z, s), \dots$ értékek, hogy $\langle x_0, y_0, z_0, \dots \rangle$ kielégíti az indexikális által definiált relációt. Azaz

$$\langle x_0, y_0, z_0, \dots \rangle \in \text{Rel}(R) \Leftrightarrow x_0 \in S(R, s'), s' = \{Y \text{ in } \{y_0\}, Z \text{ in } \{z_0\}, \dots\}$$

Itt $s' \subseteq s$, hiszen $y_0 \in D(Y, s), z_0 \in D(Z, s), \dots$. A monotonitás miatt $S(R, s) \supseteq S(R, s')$ $\ni x_0$. Így tehát $S(R, s)$ tartalmazza az összes a reláció által az s tárban megengedett értéket, ezért ezzel a halmazzal való szűkítés jogos.

115

Szűkítő indexikálisok végrehajtása

Az (anti)monotonitás automatikus megállapítása

- Egy számkifejezésről egyszerűen megállapítható, hogy a tár szűkülésekor nő, csökken, vagy konstans-e (kivéve $T_1 \text{ mod } T_2 \Rightarrow$ várunk, míg T_2 konstans lesz).
- Tartománykifejezések esetén:
 - $T_1 \dots T_2$ monoton, ha T_1 csökken és T_2 nő, antimonoton, ha T_1 nő és T_2 csökken.
 - $\text{dom}(X)$ mindig monoton.
 - A metszet és únió műveletek eredménye (anti)monoton, ha mindkét operandus az, a komplementképzés művelete megfordítja a monotonitást.
 - A pontonként végzett műveletek megőrzik az (anti)monotonitást (ehhez a T_i operandus konstans kell legyen, pl. $\text{dom}(X) + \text{card}(Y) \rightsquigarrow \text{dom}(X) + 1$).
- Az (anti)monotonitás eldöntésekor a rendszer csak a változók behelyettesíthetőségét vizsgálja, pl. a $(\min(X) .. \text{sup}) \setminus (0 .. \text{sup})$ kifejezést csak akkor tekinti konstansnak, ha X behelyettesített.

Az $X \text{ in } R$ szűkítő indexikális feldolgozási lépései

- Végrehajthatóság vizsgálata: ha R -ben behelyettesíthető „pucér” változó van, vagy R -ről a rendszer nem látja, hogy monoton, akkor az indexikális felfüggeszti.
- Az aktiválás feltételei az egyes R -beli változókra nézve:
 - $\text{dom}(Y)$, $\text{card}(Y)$ környezetben előforduló Y változó esetén az indexikális a változó tartományának bármilyen módosulásakor aktiválandó;
 - $\min(Y)$ környezetben – alsó határ változásakor aktiválandó;
 - $\max(Y)$ környezetben – felső határ változásakor aktiválandó.
- A szűkítés módja:
 - Ha $D(X, s)$ és $S(R, s)$ diszjunktak, akkor visszalépünk, egyébként
 - a tárat az $X \text{ in } S(R, s)$ korláttal **szűkítjük** (erősítjük), azaz $D(X, s) := D(X, s) \cap S(R, s)$
- A befejezés feltétele: az R tartománykifejezés konstans volta (pl. az összes R -beli változó behelyettesíthetővé válása). Ekkor $\text{Rel}(R)$ garantáltan fennáll, azaz az **indexikális tartalmazó korlát** levezethető. Emiatt a korlát **minden** indexikálisra befejezi működését. (Társasház elv — hatékonyság!)

116

A végrehajtási lépések egy egyszerű példán

```
'x=<y'(X, Y) +:
  X in inf..max(Y),      % (ind1)
  Y in min(X)..sup.     % (ind2)
```

Az (ind1) indexikális végrehajtási lépesei

- Végrehajthatóság vizsgálata: nincs benne pucér változó, monoton.
- Aktiválás: Y felső határának változásakor.
- Szűkítés: X tartományát elmetsszük az inf..max(Y) tartománnyal, azaz X felső határát az Y-éra állítjuk, ha az utóbbi a kisebb.
- Befejezés: amikor Y behelyettesítődik, akkor (ind1) konstanssá válik. Ekkor **mindkét** indexikális — (ind1) és (ind2) is —befejezi működését.

További példák

```
'abs(x-y)>=c'(X, Y, C) +:
  X in (inf..max(Y)-C) \ (min(Y)+C..sup),
  % vagy: X in \ (max(Y)-C+1..min(Y)+C-1),
  Y in (inf..max(X)-C) \ (min(X)+C..sup).

| ?- 'abs(x-y)>=c'(X,Y,5), X in 0..6. => Y in (inf..1) \ (5..sup)
| ?- 'abs(x-y)>=c'(X,Y,5), X in 0..9. => Y in inf..sup
```

```
no_threat_2(X, Y, I) +:
  X in \{Y, Y+I, Y-I}, Y in \{X, X+I, X-I}.

| ?- no_threat_2(X, Y, 2), Y in 1..5, X=3. => Y in {2} \ {4}
| ?- no_threat_2(X, Y, 2), Y in 1..5, X in {3,5}. => Y in 1..5
  % (nincs szűkítés, pedig Y nem lehet 3 sem 5)
```

```
'x=<y=<z rossz'(X, Y, Z) +:
  Y in min(X)..max(Z),      % { <x,y,z | x <= y <= z }
  Z in min(Y)..sup,        % { <x,y,z | y <= z }
  X in inf..max(Y).        % { <x,y,z | x <= y }

| ?- 'x=<y=<z rossz'(15, 5, Z). => Z in 5..sup
  % Társasház elv, 2. indexikális.
```

```
'x=<y=<z lusta'(X, Y, Z) +:
  Y in min(X)..max(Z).     % Hallgatni arany!!
```

```
| ?- 'x=<y=<z lusta'(15, 5, Z). => no
```

Únió-kifejezés: unionof(X, H, T)

Itt X változó, H és T tartománykifejezések. Kiértékelése egy s tárbn: legyen H értéke az s tárbn $S(H, s) = \{x_1, \dots, x_n\}$. (Ha $S(H, s)$ végtelen, a kiértékelést felfüggesztjük.) Képezzük a T_i kifejezéseket úgy, hogy T-ben X helyébe x_i -t írjuk. Ekkor az únió-kifejezés értéke a $S(T_1, s), \dots, S(T_n, s)$ halmazok úniója. Képlettel:

$$S(\text{unionof}(X, H, T), s) = \bigcup \{S(T, (s \wedge X = x)) \mid x \in D(H, s)\}$$

Egy únió-kifejezés kiértékelésének ideje/tárigénye arányos a H tartomány méretével!

```
% Maximálisan szűkítő, de nagyon nem hatékony!
no_threat_3(X, Y, I) +:
  X in unionof(B, dom(Y), \{B, B+I, B-I\}),
  Y in unionof(B, dom(X), \{B, B+I, B-I\}).

| ?- no_threat_3(X, Y, 2), Y in 1..5, X in {3,5}. => Y in {1,2,4}
```

Kapcsoló-kifejezés: switch(T, MapList)

T egy számkifejezés, MapList pedig integer-Range alakú párokból álló lista, ahol az integer értékek mind különböznek (Range egy tartománykifejezés). Jelöljük $K = V(T, s)$ (ha T nem kiértékelhető, az indexikalist felfüggesztjük). Ha MapList tartalmaz egy $K - R$ párt, akkor a kapcsoló-kifejezés értéke $S(R, s)$ lesz, egyébként az üres halmaz lesz az értéke. Példa:

```
% Ha I páros, Z = X, egyébként Z = Y. Vár míg I értéket nem kap.
p(I, X, Y, Z) +: Z in switch(I mod 2, [0-dom(X), 1-dom(Y)]).

p2(I, X, Y, Z) +: % ugyanaz mint p/4, de nem vár.
  Z in unionof(J, dom(I) mod 2, switch(J, [0-dom(X), 1-dom(Y)])).
```

Egy relation/3 kapcsolat megvalósítható egy unionof-switch szerkezettel:

```
% relation(X, [0-{1}, 1-{0,2}, 2-{1,3}, 3-{2}], Y) <=> |x-y|=1, x,y in [0,3]
absdiff1(X, Y) +:
  X in unionof(B, dom(Y), switch(B, [0-{1}, 1-{0,2}, 2-{1,3}, 3-{2}])),
  Y in unionof(B, dom(X), switch(B, [0-{1}, 1-{0,2}, 2-{1,3}, 3-{2}])).
```

Példa: az Y in {0,2,4} tárbn absdiff1 első indexikálisának kiértékelése a következő (jelöljük MAPL = [0-{1}, 1-{0,2}, 2-{1,3}, 3-{2}]):

```
X in unionof(B, {0,2,4}, switch(B, MAPL)) =
  switch(0, MAPL) \ switch(2, MAPL) \ switch(4, MAPL) =
  {1} \ {1,3} \ {} = {1,3}
```

Bonyolultabb tartománykifejezések (folyt.)

Feltételes kifejezés: Felt ? Tart

Felt és Tart tartománykifejezések. Ha $S(\text{Felt}, s)$ üres halmaz, akkor a feltételes kifejezés értéke is üres halmaz, egyébként pedig azonos $S(\text{Tart}, s)$ értékével. Példák:

```
% X in 4..8 #<=> B.
'x in 4..8 #<=>b'(X, B) +:
  B in (dom(X) \ {4..8}) ? {1} \ (dom(X) \ {4..8}) ? {0},
  X in (dom(B) \ {1}) ? (4..8) \ (dom(B) \ {0}) ? \{4..8\}.

'x=<y=<z'(X, Y, Z) +:
  % Ez már helyes!
  Y in min(X)..max(Z),
  Z in ((inf..max(Y)) \ dom(X)) ? (min(Y)..sup), % (*)
  % ha max(Y) >= min(X) akkor min(Y)..sup egyébként {}
  X in ((min(Y)..sup) \ dom(Z)) ? (inf..max(Y)).
```

A (*) indexikális jobboldalának kiértékelése:

```
X = 15, Y = 5 ->>> (inf..5) \ {15} ? (5..sup) = {} ? (5..sup) = {}
X = 15, Y in 5..30 ->>> (inf..30) \ {15} ? 5..sup =
  {15} ? 5..sup = 5..sup
```

Feltételes kifejezés használata a kiértékelés késleltetésére

A (Felt?(inf..sup) \ Tart) tartománykifejezés értéke $S(\text{Tart}, s)$, ha $S(\text{Felt}, s)$ üres, egyébként inf..sup. Az ilyen szerkezetekben Tart értékét a rendszer nem értékeli ki, amíg Felt nem üres. Példa:

```
% Maximálisan szűkít, kicsit kevésbé lassú
no_threat_4(X, Y, I) +:
  X in (4..card(Y))?(inf..sup) \
  unionof(B, dom(Y), \{B, B+I, B-I\}), % (**)
  Y in (4..card(X))?(inf..sup) \ unionof(B, dom(X), \{B, B+I, B-I\}).
```

A (**) indexikális jobboldalának kiértékelése (I = 1):

```
Y in 5..8 ->>> (4..4)?(inf..sup) \ unionof(...) = inf..sup
Y in 5..7 ->>> (4..3)?(inf..sup) \ unionof(B, 5..7, \{B, B+1, B-1\}) =
  {}?(inf..sup) \ unionof(B, 5..7, \{B, B+1, B-1\}) =
  {} \ \{5,6,4\} \ \{6,7,5\} \ \{7,8,6\} = \{6\}
```

Reifikálható FD-predikátumok

Egy reifikálható FD-predikátum

- általában négy klózból áll (a +:, -: , +?, -? nyakjelűekből).
- ha egy adott nyakjelű klóz hiányzik, akkor az adott szűkítés ill. levezethetőség-vizsgálat elmarad.

Példa

```
'x\=y'(X,Y) +:
  X in \{Y},
  Y in \{X}.

'x\=y'(X,Y) -:
  X in dom(Y),
  Y in dom(X).

'x\=y'(X,Y) +?
  X in \dom(Y). % indexikális

'x\=y'(X,Y) -?
  X in {Y}. % indexikális (itt felesleges, lásd % a következő oldalon)
```

A kérdező klózek csak egyetlen indexikalist tartalmazhatnak. Egy X in R kérdező indexikális valójában a dom(X) ⊆ R feltételt fejezi ki, mint az FD-predikátum (vagy negáltja) levezethetőségi feltételét.

Az 'x\=y'(X, Y) #<=> B korlát végrehajtásának vázlata

- A 3. klóz figyelni, hogy az X és Y változók tartománya diszjunktá vált-e (dom(X) ⊆ \dom(Y)), ha igen, akkor az 'x\=y'(X, Y) korlát levezethetővé vált, és így B=1;
- A 4. klóz figyelni, hogy X=Y igaz-e (dom(X) ⊆ {Y}), ha igen, akkor a korlát negáltja levezethetővé vált, tehát B=0;
- egy külön démon figyelni, hogy B behelyettesítődött-e, ha igen, és B=1, akkor felveszi (elindítja) az 1. klózbeli indexikálisokat, ha B=0, akkor a 2. klózbeliakat.

Reifikálható FD-predikátumok (folyt.)

Kérdező indexikálisok feldolgozása

- Az $X \text{ in } R$ indexikális felfüggesztjük amíg kiértékelhető és antimonoton nem lesz (a megfelelő változók be nem helyettesítődnek).
- Az ébresztési feltételek (Y az R -ben előforduló változó):
 - X tartományának bármilyen változásakor
 - $\text{dom}(Y)$, $\text{card}(Y)$ környezetben — bármilyen változásakor
 - $\text{min}(Y)$ környezetben — alsó határ változásakor
 - $\text{max}(Y)$ környezetben — felső határ változásakor
- Ha az indexikális felébred:
 - Ha $D(X, s) \subseteq S(R, s)$ akkor a korlát levezethetővé vált.
 - Egyébként, ha $D(X, s)$ és $S(R, s)$ diszjunktak, valamint $S(R, s)$ monoton is (vagyis konstans), akkor a korlát negáltja levezethetővé vált (emiatt felesleges az ' $x \setminus = y$ ' FD-predikátum 4. klóza).
 - Egyébként újra elaltatjuk az indexikális.

A végrehajtási lépések egy egyszerű példán

```
'x=<y'(X,Y) +?
  X in inf..min(Y) .      % (ind1)
```

Az (ind1) kérdező indexikális végrehajtási lépései

- Végrehajthatóság vizsgálata: nincs benne pucér változó, minden tárban antimonoton.
- Aktiválás: y alsó határának változásakor.
- Levezethetőség: megvizsgáljuk, hogy x tartománya része-e az $\text{inf}.. \text{min}(Y)$ tartománynak, azaz $\text{max}(X) = < \text{min}(Y)$ fennáll-e. Ha igen, akkor a korlát levezethetővé vált, a démon befejezi működését, és a reifikációs változó az 1 értéket kapja.
- Negált levezethetősége: megvizsgáljuk, hogy tartománykifejezés konstans-e, azaz y behelyettesített-e. Ha igen, akkor megvizsgáljuk, hogy az $\text{inf}.. \text{min}(Y)$ intervallum és x tartománya diszjunkt-e, azaz $Y < \text{min}(X)$ fennáll-e. Ha mindez teljesült, akkor a korlát negáltja levezethetővé vált, a démon befejezi működését, és a reifikációs változó a 0 értéket kapja.

121

FD-predikátumok, indexikálisok összefoglalása

- Legyen $C(Y_1, \dots, Y_n)$ egy FD-predikátum, amelyben szerepel egy

$$Y_i \text{ in } R(Y_1, \dots, Y_{i-1}, Y_{i+1}, \dots, Y_n)$$

indexikális. Az R tartománykifejezés által definiált reláció:

$$C = \{(y_1, \dots, y_n) \mid y_i \in S(R, (Y_1 = y_1, \dots, Y_{i-1} = y_{i-1}, Y_{i+1} = y_{i+1}, \dots))\}$$

- Kiterjesztett alapszabály:** Egy FD-predikátum csak akkor értelmes, ha a pozitív (+ : és +? nyakjelű) klózaiban levő összes indexikális ugyanazt a relációt definiálja; továbbá a negatív (- : és -? nyakjelű) klózaiban levő összes indexikális ennek a relációnak a negáltját (komplementjét) definiálja.
- Ha R monoton egy s tárra nézve, akkor $S(R, s)$ -ről belátható, hogy minden olyan y_i értéket tartalmaz, amelyek (az s által megengedett y_j értékekkel együtt) a C relációt kielégítik. Ezért szűkítő indexikálisok esetén jogos az Y_i tartományát $S(R, s)$ -rel szűkíteni (lásd a 115. oldalt).
- Ha R antimonoton egy s tárra nézve, akkor $S(R, s)$ -ről belátható, hogy minden olyan y_i értéket kizár, amelyekre (az s által megengedett legalább egy y_j érték-rendszerrel együtt) a C reláció nem áll fenn. Ezért kérdező indexikálisok esetén, ha $D(Y_i, s) \subseteq S(R, s)$, jogos a korlátot az s tárból levezethetőnek tekinteni.
- A fentiek miatt természetesen adódik az indexikálisok felfüggesztési szabálya: a szűkítő indexikálisok végrehajtását mindaddig felfüggesztjük, amíg monotonná nem válnak; a kérdező indexikálisok végrehajtását mindaddig felfüggesztjük, amíg antimonotonná nem válnak.
- Az indexikálisok deklaratív volta:** Ha a fenti alapszabályt betartjuk, akkor a clpfd megvalósítás az FD-predikátumot helyesen valósítja meg, azaz mire a változók teljesen behelyettesítetté válnak az FD-predikátum akkor és csak akkor for sikeresen lefutni, vagy az 1 értékre tükröződni (reifikálódni), ha a változók értékei a predikátum által definiált relációhoz tartoznak. Az indexikális megfogalmazásán csak az múlik, hogy a nem-konstans tárrak esetén milyen jó lesz a szűkítő ill. kérdező viselkedése.

122

Korlátok automatikus fordítása indexikálisokká

Indexikálissá fordítandó korlát

- Formája: „*Head* +: *Korlát*.”, ahol *Korlát* lehet
 - csak lineáris kifejezéseket tartalmazó **aritmetikai** korlát;
 - a `relation/3` és `element/3` szimbólikus korlátok egyike.
- Csak a +: nyakjel használható, ezek a korlátok nem reifikálhatóak.

A korlát fordítása

- Pl. $p(X, Y, U, V) :- X+Y\#<U+V$. törzse `clpfd` könyvtári hívásokra vagy a `scalar_product` korlátra fordul (a változók számával arányos helyigényű).
- $p(X, Y, U, V) +: X+Y\#<U+V$. intervallum-szűkítést adó FD predikátummá fordul (a változók számában négyzetes helyigényű):


```
p(X,Y,U,V) +: X in min(U)+min(V)-max(Y)..max(U)+max(V)-min(Y),
              Y in ... , U in ... , V in ... .
```
- Általában az első változat kevesebb helyet foglal el és gyorsabb is, de bizonyos esetekben a második a gyorsabb (lásd alább a dominó példát).
- A `relation/3` és `element/3` szimbólikus korlátok unió- és kapcsoló-kifejezésekké fordulnak (lineáris helyigényűek, vö. a korábbi `absdiff1` példát, 118. oldal). **Megjegyzés:** Mivel ezek végrehajtási ideje függ a tartomány méretétől, és az első alkalmazás nem különbözik a többitől, ezért vigyázni kell a kezdő-tartományok megfelelő beállítására.
- A később ismertetendő esettanulmányokban a „nyakjelek” hatása:

Torpedó	:-	+:
fules2	12.31	10.67
dense-clean	4.02	2.77
dense-collapse	1.79	1.29

Dominó	:-	+:
2803	174.7	127.6
2804	37.3	27.7
2805	327.7	239.8

- A torpedó feladatban a `relation/3` korlátot, a dominó feladatban `B1+...+BN \# = 1` alakú korlátokat (`Bi 0..1` értékű változók, $N < 5$) fejtettünk ki indexikálisokká.

123

3. és 4. kis házi feladat

3. kis házi feladat

Írj egy ' $z > \text{max}(x, y)$ ' (X, Y, Z) FD predikátumot, amely a $Z \# > \text{max}(X, Y)$ korlátot valósítja meg tartomány-konzisztens módon! Írd meg mind a négy FD klózt! Vigyázz, hogy a mondó indexikálisok monotonok, a kérdezők antimonotonok legyenek! Példák:

```
t(X, Y, Z, B) :-
  domain([X,Y,Z], 0, 9), 'z>max(x,y)'(X, Y, Z) \#<=> B.

| ?- t(X,Y,Z,1).
| ?- t(X,Y,Z,1), X\#>=4, Y\#>=7.
| ?- t(X,Y,Z,1), X\#>=4, Y\#>=8.
| ?- t(X,Y,Z,1), Z\#<=5, X\#>=5.
| ?- t(X,Y,Z,1), Z\#<=5, X\#>=4.
| ?- t(X,Y,Z,0), X\#<=5, Y\#<=3.
| ?- t(X,Y,Z,0), Z\#>=7, X\#<=6.
| ?- t(X,Y,Z,B), Z\#>=7, X\#<=6, Y\#<=4.
| ?- t(X,Y,Z,B), Z\#<=5, X\#>=6, Y\#>=8.

X in 0..8, Y in 0..8, Z in 1..9
X in 4..8, Y in 7..8, Z in 8..9
Y = 8, Z = 9, X in 4..8
no
X = 4, Z = 5, Y in 0..4
X in 0..5, Y in 0..3, Z in 0..5
X in 0..6, Y in 7..9, Z in 7..9
B = 1, X in 0..6, Y in 0..4, Z in 7..9
B = 0, X in 6..9, Y in 8..9, Z in 0..5
```

4. kis házi feladat

Írj egy `max_lt(L, Z)` globális korlátot, ahol L egy FD változókból álló lista, és Z egy FD változó. A korlát jelentése: az L lista maximális eleme kisebb mint Z . Próbáld meg egy hatékony megoldást készíteni, amely kihagyja az L listából a már behelyettesített elemeket, illetve azokat, amelyek biztosan nem lehetnek maximálisak. Ennek a célnak az elérésére használd ki a `dispatch_global` állapot-paramétereit. Példák:

```
| ?- domain([X,Y,U,Z], 0, 9), max_lt([X,Y,U], Z),
  X\#>=4, Y\#>=8, U\#>=5.
  Y = 8, Z = 9, U in 5..8, X in 4..8
| ?- domain([X,Y,Z], 0, 9), max_lt([X,Y], Z), Z\#<=5, X\#>=5.
  no
| ?- domain([X,Y,Z], 0, 9), max_lt([X,Y], Z), Z\#<=5, X\#>=4.
  X = 4, Z = 5, Y in 0..4
```

124

FDBG, a CLP(FD) nyomkövető csomag

Szerzők: Hanák Dávid és Szeredi Tamás

Az FDBG könyvtár célkitűzései

- követhető legyen a véges tartományú (röviden: FD) korlát változók tartományainak szűkülése;
- a programozó értesüljön a korlátok felébredéséről, kilépéséről és hatásairól, valamint az egyes címkézési lépésekről és hatásokról;
- jól olvasható formában lehessen kiírni FD változókat tartalmazó kifejezéseket.

Fogalmak

- *CLP(FD) események*
 - globális korlát felébredése
 - valamely címkézési esemény (címkézés kezdése, címkézési lépés vagy címkézés meghiúsulása)
- *Megjelenítő (Visualizer)*

A CLP(FD) eseményekre reagáló predikátum, általában kiírja az aktuális eseményt valamilyen formában. Mindkét eseményosztályhoz tartozik egy-egy megjelenítő-típus:

 - korlát-megjelenítő
 - címkézés-megjelenítő

Mindkét fajta megjelenítő az események tényleges bekövetkezése, hatásaiik érvényesülése *előtt* hívódik meg.
- *Jelmagyarázat (Legend)*
 - változók és a hozzájuk tartozó tartományok listája;
 - a vizsgált korlát viselkedésével kapcsolatos következtetések;
 - rendszerint az éppen megfigyelt korlát után fródkik.

125

Jellemzők

Nyomon követhető korlátok

- csak globális korlátok, indexikálisok nem;
- lehetnek beépített vagy felhasználói korlátok egyaránt;
- bekapcsolt nyomkövetés esetén a formula-korlátokból mindenképpen globális korlátok generálódnak (és nem indexikálisok).

CLP(FD) események figyelése

- az egyes események hatására meghívódik egy vagy több megjelenítő;
- a meghívott megjelenítő lehet beépített vagy felhasználó által definiált.

Segédesszközök megjelenítők írásához

A nyomkövető eljárásokat biztosít

- kifejezésekben található FD változók megjelöléséhez (*annotáláshoz*);
- annotált kifejezések jól olvasható kiírásához;
- jelmagyarázat előkészítéséhez és kiírásához.

Kifejezések elnevezése

Név rendelhető egy-egy változóhoz vagy tetszőleges kifejezéshez.

- ilyenkor minden a kifejezésben előforduló változó is „értelmes” nevet kap;
- egyes esetekben automatikusan is előállhatnak nevek;
- a név segítségével hivatkoznak a megjelenítők az egyes változókra;
- az elnevezett kifejezések lekérdezhetők a nevük alapján.

127

FDBG — egyszerű példák (enyhén formázva)

```
| ?- use_module([library(clpfd),library(fdbg)]).

| ?- fdbg_on.
% The clp(fd) debugger is switched on
% advice
| ?- Xs=[X1,X2], fdbg_assign_name(Xs, 'X'),
    domain(Xs, 1, 6), X1+X2 #= 8, X2 #>= 2*X1+1.

domain([<X_1>,<X_2>],1,6)          X_1 = inf..sup -> 1..6
                                   X_2 = inf..sup -> 1..6
                                   Constraint exited.

<X_1>+<X_2>#>=8                    X_1 = 1..6 -> 2..6
                                   X_2 = 1..6 -> 2..6

<X_2>#>=2*<X_1>+1                  X_2 = 2..6 -> 5..6
                                   X_1 = 2..6 -> {2}
                                   Constraint exited.

<X_2>#>=6      [2+<X_2>#>=8 (*)]    X_2 = 5..6 -> {6}
                                   Constraint exited.

X1 = 2, X2 = 6 ?
% advice
A (*) olvashatóbb alak a library(fdbg) négy sorának kikommentezésével állítható elő.
| ?- X in 1..4, labeling([bisect], [X]).
<fdvar_1> in 1..4                  fdvar_1 = inf..sup -> 1..4
                                   Constraint exited.

Labeling [2, <fdvar_1>]: starting in range 1..4.
Labeling [2, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> <= 2
                                   Labeling [4, <fdvar_1>]: starting in range 1..2.
                                   Labeling [4, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> <= 1
X = 1 ? ;
                                   Labeling [4, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> >= 2
X = 2 ? ;
                                   Labeling [4, <fdvar_1>]: failed.
Labeling [2, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> >= 3
                                   Labeling [8, <fdvar_1>]: starting in range 3..4.
                                   Labeling [8, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> <= 3
X = 3 ? ;
                                   Labeling [8, <fdvar_1>]: bisect: <fdvar_1> >= 4
X = 4 ? ;
                                   Labeling [8, <fdvar_1>]: failed.
Labeling [2, <fdvar_1>]: failed.
no
```

126

Az FDBG be- és kikapcsolása

- `fdbg_on`
`fdbg_on(+Options)`
Engedélyezi a nyomkövetést alapértelmezett vagy megadott beállításokkal. A nyomkövetést az `fdbg_output` álnévű (stream alias) folyamra írja a rendszer; alaphelyzetben ez a pillanatnyi kimeneti folyam (*current output stream*) lesz. Legfontosabb opciók:
 - `file(FileName, Mode)`
A megjelenítők kimenete a *FileName* nevű állományba irányítódik át, amely az `fdbg_on/1` hívásokor nyílik meg *Mode* módban (*write* vagy *append*).
 - `stream(Stream)`
A megjelenítők kimenete a *Stream* folyamra irányítódik át.
 - `constraint_hook(Goal)`
Goal két argumentummal kiegészítve meghívódik a korlátok felébredésekor. Alapértelmezésben `fdbg_show/2`, ld. később.
 - `labeling_hook(Goal)`
Goal három argumentummal kiegészítve meghívódik minden címkézési eseménykor. Alapértelmezésben `fdbg_label_show/3`, ld. később.
 - `no_constraint_hook, no_labeling_hook`
Nem lesz adott fajtájú megjelenítő.
- `fdbg_off`
Kikapcsolja a nyomkövetést. Lezárja a `file` opció hatására megnyitott állományt.

1. példa

Kimenet átirányítása, beépített megjelenítő, nincs címkézési nyomkövetés.

```
| ?- fdbg_on([file('my_log.txt', append), no_labeling_hook]).
```

2. példa

Kimenet átirányítása szabványos folyamra, saját és beépített megjelenítő együttes használata.

```
| ?- fdbg_on([constraint_hook(fdbg_show), constraint_hook(my_show),
    stream(user_error)]).
```

128

Beépített megjelenítők

- `fdbg_show(+Constraint, +Actions)`
Beépített korlát-megjelenítő. A `dispatch_global`-ból való kilépéskor hívódik meg. Megkapja az aktuális korlátot és az általa előállított akciólistát. Ennek alapján megjeleníti a korlátot és a hozzá tartozó jelmagyarázatot.

„Szimulált” példa-hívás:

```
| ?- Xs=[X1,X2,X3], fdbg_assign_name(Xs, 'X'),
    domain(Xs, 1, 3), X3 #\= 3,
    fdbg_on,
    fdbg_show(exactly(3,Xs,2),[exit,X1=3,X2=3]).
```

```
exactly(3,[<X_1>,<X_2>,<X_3>],2)
X_1 = 1..3 -> {3}
X_2 = 1..3 -> {3}
X_3 = 1..2
Constraint exited.
```

- `fdbg_label_show(+Event, +ID, +Variable)`
Beépített címkézés-megjelenítő. Címkézési eseménykor (kezdet, szűkítés, meghíúsulás) hívódik meg. Megkapja az eseményt, a címkézési lépést azonosítóját, és a címkézett változót. Példa:

```
| ?- fdbg_assign_name(X, 'X'), X in {1,3}, fdbg_on,
    indomain(X).
```

```
% The clp(fd) debugger is switched on
Labeling [1, <X>]: starting in range {1}\{3}.
Labeling [1, <X>]: indomain_up: <X> = 1
```

```
X = 1 ? ;
Labeling [1, <X>]: indomain_up: <X> = 3
```

```
X = 3 ? ;
Labeling [1, <X>]: failed.
```

no

A fenti kimenet elkészítése során végrehajtott megjelenítő-hívások:

```
fdbg_label_show(start,1,X)
fdbg_label_show(step('$labeling_step'(X,=,1,indomain_up)),1,X)
fdbg_label_show(step('$labeling_step'(X,=,3,indomain_up)),1,X)
fdbg_label_show(fail,1,X)
```

129

Kifejezések elnevezése

Egy kifejezés elnevezésekor

- a megadott név hozzárendelődik a teljes kifejezéshez;
- a kifejezésben szereplő összes változóhoz egy-egy származtatott név rendelődik – ez a név a megadott névből és a változó kiválasztójából keletkezik (struktúra argumentum-sorszámok ill. lista indexek sorozata);
- a létrehozott nevek egy globális listába kerülnek;
- ez a lista mindig egyetlen toplevel híváshoz tartozik (*illékony*).

Származtatott nevek

származtatott név = névtő + kiválasztó

Pl. `fdbg_assign_name(foo, bar(A, [B, C]))` hatására a következő nevek generálódnak:

név	kifejezés	megjegyzés
<code>foo</code>	<code>bar(A, [B, C])</code>	a teljes kifejezés
<code>foo_1</code>	<code>A</code>	bar első argumentuma
<code>foo_2_1</code>	<code>B</code>	bar második argumentumának első eleme
<code>foo_2_2</code>	<code>C</code>	bar második argumentumának második eleme

Predikátumok

- `fdbg_assign_name(+Name, +Term)`
A `Term` kifejezéshez a `Name` nevet rendeli az aktuális toplevel hívásban.
- `fdbg_current_name(?Name, -Term)`
– lekérdez egy kifejezést (változót) a globális listából a neve alapján;
– felsorolja az összes tárolt név-kifejezés párt.
- `fdbg_get_name(+Term, -Name)`
Name a `Term` kifejezéshez rendelt név. Ha `Term`-nek még nincs neve, automatikusan hozzárendelődik egy.

130

Testreszabás

fdbg_show/2 kimenetének hangolása kampókkal

- Az alábbi kampóknak a következő három argumentuma van:
 - `Name`: az FD változó neve
 - `Variable`: maga a változó
 - `FDSetAfter`: a változó tartománya, *miután* az aktuális korlát elvégezte rajta a szűkítéseket
- `fdbg:fdvar_portray(+Name, +Variable, +FDSetAfter)`
A kiírt korlátokban szereplő változók megjelenésének megváltoztatására szolgál. Az alapértelmezett viselkedés `Name` kiírása kacsacsőrök között.

```
:- multifile fdbg:fdvar_portray/3.
fdbg:fdvar_portray(Name, Var, _) :-
    fd_set(Var, Set), fdset_to_range(Set, Range),
    format('~<p = ~p>', [Name,Range]).
```

- `fdbg:legend_portray(+Name, +Variable, +FDSetAfter)`
A jelmagyarázat minden sorára meghívódik. A sorokat mindenképpen négy szököz nyitja és egy újsor karakter zárja.

```
:- multifile fdbg:legend_portray/3.
fdbg:legend_portray(Name, Var, Set) :-
    fd_set(Var, Set0), fdset_to_list(Set0, L0),
    ( Set0 == Set
    -> format("~<p = ~p", [Name, L0])
    ; fdset_to_list(Set, L),
      format("~<p = ~p -> ~p", [Name,L0,L])
    ).
```

A példák kimenete összevetve az alapértelmezzettel

Eredeti alak	''Testreszabott'' alak
<code>exactly(3,[<X>,2],1)</code>	<code>exactly(3,[<X = 1..3>,2],1)</code>
<code>X = 1..3 -> {3}</code>	<code>X = [1,2,3] -> {3}</code>
<code>Constraint exited.</code>	<code>Constraint exited.</code>

131

Saját megjelenítő írása

- **Globális korlát megjelenítő**
`my_global_visualizer(+Arg1, ..., +Constraint, +Actions)`
`Constraint` az éppen felébredt korlát, `Actions` az általa visszaadott akciólista.
`fdbg_on(constraint_hook(my_global_visualizer(Arg1, ...)))`
- **Címkézés megjelenítő**
`my_labeling_visualizer(+Arg1, ..., +Event, +ID, +Var)`
`Event` egy az eseményt leíró kifejezés:

<code>start</code>	egy címkézés kezdete
<code>fail</code>	egy címkézés meghíúsulása
<code>step(Step)</code>	egy címkézési lépés, amelyet <code>Step</code> ír le

`ID` a címkéző kísérlet azonosítója, `Var` pedig a címkézett változó.
`fdbg_on(labeling_hook(my_labeling_visualizer(Arg1, ...)))`

Példa megjelenítők

Érdemes megnézni az `fdbg_show/2` megjelenítő kódját:

```
fdbg_show(Constraint, Actions) :-
    fdbg_annotate(Constraint, Actions, AnnotC, CVars),
    print(fdbg_output, AnnotC),
    nl(fdbg_output),
    fdbg_legend(CVars, Actions),
    nl(fdbg_output).
```

Gyakran szükség lehet arra, hogy csak bizonyos korlátokat vizsgáljunk. Ilyenkor jól jön egy szűrő, pl.

```
filtered_show(Constraint, Actions) :-
    Constraint = scalar_product(_,_,_),
    fdbg_show(Constraint, Actions).
```

(Az nem baj, ha egy megjelenítő meghíúsul.)

És hogy használni is tudjuk:

```
:- fdbg_on([constraint_hook(filtered_show),
            file('fdbg.log', write)]).
```

132

Segéd-predikátumok

A változók tartományának kiírásához és az ún. *annotálás*hoz több predikátum adott. Ezeket használják a beépített nyomkövetők, de hívhatók kívülről is.

Annotálás

- `fdbg_annotate(+Term0, -Term, -Vars)`
`fdbg_annotate(+Term0, +Actions, -Term, -Vars)`
 A *Term0* kifejezésben található összes FD változót megjelöli, azaz lecseréli egy `fdvar/3` struktúrára. Ennek tartalma:

- a változó neve;
- a változó maga (tartománya még a szűkítés előtti állapotokat tükrözi);
- egy FD halmaz, amely a változó tartománya *lesz* az *Actions* akciólista szűkítései után.

Az így kapott kifejezés *Term*, a beszűrt `fdvar/3` struktúrák listája *Vars*.

Példa annotálás

```
| ?- length(L, 2), domain(L, 0, 10), fdbg_assign_name(L, X),
L=[X1,X2], fdbg_annotate(lseq(X1,X2), Goal, _),
format('write(Goal) --> ~w~n', [Goal]),
format('print(Goal) --> ~p~n', [Goal]).

write(Goal) --> lseq(fdvar(x_1,_2,[0|10]),fdvar(x_2,_2,[0|10]))
print(Goal) --> lseq(<x_1>,<x_2>)
```

Az `fdvar/3` struktúrára az `fdbg` modul definiál egy `portray` klózt, amely a fenti tömör módon írja ki a struktúrákat.

Jelmagyarázat

- `fdbg_legend(+Vars)`
`fdbg_legend(+Vars, +Actions)`
 Az `fdbg_annotate/3, 4` által előállított változólistát és az *Actions* listából levonható következtetéseket jelmagyarázatként kiírja:
- egy sorba egy változó leírása kerül;
- minden sor elején a változó neve szerepel;
- a nevet a változó tartománya követi (régire \rightarrow új).

133

Nagyobb példa — mágikus sorozatok

```
magic(N, L) :-
    length(L, N),
    fdbg_assign_name(L, X), % <--- !!!
    N1 is N-1, domain(L, 0, N1),
    occurrences(L, 0, L),
    % sum(L, #=, N),
    % findall(I, between(0, N1, I), C),
    % scalar_product(C, L, #=, N),
    labeling([ff], L).

occurrences([], _, _).
occurrences([E|Ek], I, List) :-
    exactly(I, List, E), J is I+1,
    occurrences(Ek, J, List).

| ?- fdbg_on, magic(4, L).
```

A kimenet vége, az utolsó címkézési lépés után

```
exactly(0,[1,2,<x_3>,<x_4>],1)      x_3 = 0..3
                                   x_4 = 0..3
exactly(2,[1,2,<x_3>,<x_4>],<x_3>)  x_3 = 0..3 -> 1..3
                                   x_4 = 0..3
exactly(3,[1,2,<x_3>,<x_4>],<x_4>)  x_3 = 1..3
                                   x_4 = 0..3 -> 0..2
exactly(1,[1,2,<x_3>,<x_4>],2)      x_3 = 1..3
                                   x_4 = 0..2
exactly(2,[1,2,<x_3>,<x_4>],<x_3>)  x_3 = 1..3
                                   x_4 = 0..2
exactly(0,[1,2,<x_3>,<x_4>],1)      x_3 = 1..3
                                   x_4 = 0..2 -> {0}
                                   Constraint exited.
exactly(1,[1,2,<x_3>,0],2)          x_3 = 1..3 -> {1}
                                   Constraint exited.
exactly(2,[1,2,1,0],1)             Constraint exited.
exactly(3,[1,2,1,0],0)             Constraint exited.
L = [1,2,1,0] ?
```

134

CLPFD — esettanulmányok

Négyzetdarabolási esettanulmány

- Adott egy nagy négyzet oldalhosszúsága, pl.: `Limit = 10`.
- Adottak kis négyzetek oldalhosszúságai, pl.
`Sizes = [6,4,4,4,2,2,2,2]`
 (területösszegük megegyezik a nagy négyzet területével).
- A kis négyzetekkel pontosan le kell fedni a nagyot (meghatározandók a kis négyzetek koordinátái, ha a nagy négyzet bal alsó sarka: (1,1)), pl.:
`Xs = [1,7,7,1,5,5,7,9]`
`Ys = [1,1,5,7,7,9,9,9]`
- Források: Pascal van Hentenryck et al. tanulmányának 2. szekciója
<http://www.cs.brown.edu/publications/techreports/reports/CS-93-02.html>,
 illetve SICStus CLPFD példaprogram: `library('clpfd/examples/squares')`.
- Az esettanulmány program-változatai, adatai, tesztkörnyezete megtalálható itt:
http://www.inf.bme.hu/~szeredi/nlp/nlp_progs_sq.tgz

Próba-adatok

Limit	Sizes
10	[6,4,4,4,2,2,2,2]
20	[9,8,8,7,5,4,4,4,4,3,3,3,2,1,1]
112	[50,42,37,35,33,29,27,25,24,19,18,17,16,15,11,9,8,7,6,4,2]
175	[81,64,56,55,51,43,39,38,35,33,31,30,29,20,18, 16,14,9,8,5,4,3,2,1]
503	[211,179,167,157,149,143,135,113,100,93,88,87, 67,62,50,34,33,27,25,23,22,19,16,15,4]

Megjegyzés: A több egyforma kis négyzet esetén jelentkező többszörös megoldások kiküszöbölésével nem foglalkozunk (mert alapvetően a különböző oldalhosszúságú kis négyzetekkel való lefedés a feladat, az egyforma kis négyzetek csak azért vannak, hogy egyszerűbb programváltozatokat is tesztelhesünk).

A futási táblázatok értelmezése

- Az adatok: az **első megoldás** előállításához szükséges CPU idő másodpercben ill. a visszalépések száma.
- Futási környezet: Linux, Pentium III, 600 MHz,
- Időkorlát: 120 másodperc, túllépés esetén a mező üresen marad.

variáns	10	20	112	175	503
Prolog	0.000 0	0.87 271K	0.38 183K	5.72 2.6M	93.58 29M

135

136

Négyzetdarabolás: Prolog megoldás

Colmerauer clp(R) programja nyomán

```
% Square of size Limit is covered by distinct squares of size Ss
% with coordinates Xs and Ys.
squares_prolog(Ss, Limit, Xs, Ys) :-
    triples(Ss, Xs, Ys, SXYS),
    Y0 is Limit+1,
    XY0 = 1-Y0,
    NLimit is -Limit,
    filled_hole([NLimit,Limit,Limit], _, XY0, SXYS, []).

% triples(Ss, Xs, Ys, SXYS): SXYS is a list of s(S,X,Y)-s.
triples([S|Ss], [X|Xs], [Y|Ys], [s(S,X,Y)|SXYs]) :-
    triples(Ss, Xs, Ys, SXYS).
triples([], [], [], []).

% filled_hole(L0, L, XY, SXYS0, SXYS): Hole in line L0 starting at
% point XY, filled with squares SXYS0-SXYS (difflist) gives line L.
filled_hole(L, L, _, SXYS, SXYS) :-
    L = [V|_], V >= 0, !.
filled_hole([V|HL], L, X0-Y0, SXYS00, SXYS) :-
    V < 0, Y1 is Y0+V,
    select(s(S,X0,Y1), SXYS00, SXYS0),
    placed_square(S, HL, L1),
    Y2 is Y1+S, X2 is X0+S,
    filled_hole(L1, L2, X2-Y2, SXYS0, SXYS1),
    V1 is V+S,
    filled_hole([V1|S|L2], L, X0-Y0, SXYS1, SXYS).

% placed_square(S, HL, L): placing a square on HL horizontal line
% gives (vertical) line L.
placed_square(S, [H,0,H1|L], L1) :-
    S > H, !, H2 is H+H1,
    placed_square(S, [H2|L], L1).
placed_square(S, [H,V|L], [X|L]) :-
    S = H, !, X is V-S.
placed_square(S, [H|L], [X,Y|L]) :-
    S < H, X is -S, Y is H-S.
```

Négyzetdarabolás: egyszerű clpfd megoldás

```
% A solution of the problem using speculative disjunction.
squares_spec(Sizes, Limit, Xs, Ys) :-
    generate_coordinates(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_asymmetry(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_no_overlap(Xs, Ys, Sizes),
    labeling([], Xs), labeling([], Ys).

generate_coordinates([], [], [], _).
generate_coordinates([X|Xs], [Y|Ys], [S|Ss], Limit) :-
    Sd is Limit-S+1, domain([X,Y], 1, Sd),
    generate_coordinates(Xs, Ys, Ss, Limit).

% First square has center in SW quarter,
% under the positive diagonal
state_asymmetry([X|_], [Y|_], [D|_], Limit) :-
    UB is (Limit-D+2)>>1, X in 1..UB, Y #=< X.

% Set up pairwise no-overlap constraints.
state_no_overlap([], [], []).
state_no_overlap([X|Xs], [Y|Ys], [S|Ss]) :-
    state_no_overlap(X, Y, S, Xs, Ys, Ss),
    state_no_overlap(Xs, Ys, Ss).

% Set up no-overlap constraints between <X,Y,S> and the rest.
state_no_overlap(X, Y, S, [X1|Xs1], [Y1|Ys1], [S1|Ss1]) :-
    no_overlap_spec(X, Y, S, X1, Y1, S1),
    state_no_overlap(X, Y, S, Xs1, Ys1, Ss1).
state_no_overlap(_, _, _, [], [], []).

% no_overlap_spec(X1,Y1,S1, X2,Y2,S2):
% SQ1 = <X1,Y1,S1> does not overlap with SQ2 = <X2,Y2,S2>
% Speculative solution.
no_overlap_spec(X1, _Y1, _S1, X2, _Y2, S2) :-
    X2+S2 #=< X1. % SQ1 is above SQ2
no_overlap_spec(X1, _Y1, S1, X2, _Y2, _S2) :-
    X1+S1 #=< X2. % SQ1 is below SQ2
no_overlap_spec(_X1, Y1, _S1, _X2, Y2, S2) :-
    Y2+S2 #=< Y1. % SQ1 is to the right of SQ2
no_overlap_spec(_X1, Y1, S1, _X2, Y2, _S2) :-
    Y1+S1 #=< Y2. % SQ1 is to the left of SQ2
```

variáns	10	20	112	175	503
spec	1.99	34K			

137

Diszjunktív korlátok kezelése

Példa: az $X+5 \leq Y \vee Y+5 \leq X$ korlát lehetséges megvalósításai

- **Spekulatív változat**

```
| ?- domain([X,Y], 0, 6), ( X+5 #=< Y ; Y+5 #=< X ).
    => X in 0..1, Y in 5..6 ? ;
    X in 5..6, Y in 0..1 ? ; no
```
- **Tükrözés-alapú változat**

```
| ?- ..., X+5 #=< Y #\| Y+5 #=< X. => X in 0..6, Y in 0..6
```
- **Speciális módszerek: a diszjunkció kiküszöbölése az abs segítségével**

```
| ?- ..., 'x+y=t tsz'(Y, D, X), abs(D) #>= 5.
    => X in (0..1)\(5..6), Y in (0..1)\(5..6) ?
```
- **Speciális módszerek: a diszjunkció átírása indexikálissá**

```
ix_disj(X, Y) +:
    X in \(max(Y)-4..min(Y)+4), Y in \(max(X)-4..min(X)+4).
| ?- ix_disj(X, Y).
    => X in (0..1)\(5..6), Y in (0..1)\(5..6) ?
```

Konstruktív diszjunkció — egy általános szűkítési módszer

- A diszjunkció minden tagja esetén vizsgáljuk meg a hatását a tárra, jelöljük az így kapott „vagylagos” tárrak S_1, \dots, S_n -nel.
- Minden változó a vagylagos tárrakban kapott tartományok úniójára szűkíthető: $X \text{ in_set } \cup D(X, S_i)$
- A Cs korlát-lista konstruktív diszjunkciója a Var változóra nézve:

```
cdisj(Cs, Var) :-
    empty_fdset(S0), cdisj(Cs, Var, S0, S),
    Var in_set S.

cdisj([Constraint|Cs], Var, Set0, Set) :-
    findall(S, (Constraint, fd_set(Var,S)), Sets),
    fdset_union([Set0|Sets], Set1),
    cdisj(Cs, Var, Set1, Set).

cdisj([], _, Set, Set).
```

```
| ?- domain([X,Y], 0, 6), cdisj([X+5 #=< Y, Y+5 #=< X], X).
    => X in(0..1)\(5..6), Y in 0..6 ?
```
- A konstruktív diszjunkció erősebb lehet mint a tartomány-szűkítés, mert más korlátok hatását is figyelembe tudja venni, lásd az alábbi példát:

```
| ?- domain([X,Y], 0, 20), X+Y #= 20, cdisj([X#<5, Y#<5], X).
    => X in(0..5)\(15..20), Y in(0..5)\(15..20) ?
```

138

Négyzetdarabolás: diszjunktív korlátok

Számosság-alapú no_overlap változatok

```
no_overlap_card1(X1, Y1, S1, X2, Y2, S2) :-
    X1+S1 #=< X2 #=<=> B1,
    X2+S2 #=< X1 #=<=> B2,
    Y1+S1 #=< Y2 #=<=> B3,
    Y2+S2 #=< Y1 #=<=> B4,
    B1+B2+B3+B4 #>= 1.

no_overlap_card2(X1, Y1, S1, X2, Y2, S2) :-
    call( abs(2*(X1-X2)+(S1-S2)) #>= S1+S2 #\|
    abs(2*(Y1-Y2)+(S1-S2)) #>= S1+S2 ).
```

Indexikális no_overlap („gyenge” konstruktív diszjunkció)

- Alap gondolat: Ha két négyzet Y irányú vetületei biztosan átfedik egymást, akkor X irányú vetületeik diszjunktak kell legyenek, és fordítva.
- Az Y irányú vetületek átfedik egymást, ha mindkét négyzet felső széle magasabban van mint a másik négyzet alsó széle: $Y1+S1>Y2$ és $Y2+S2>Y1$.
- Ha a $(Y1+S1..Y2) \setminus (Y2+S2..Y1)$ halmaz üres, akkor a fenti feltétel fennáll, tehát X irányban szűkíthetünk: $X1 \leq X2-S1$ vagy $X1 \geq X2+S2$, tehát:

```
X1 in ((Y1+S1..Y2)\(Y2+S2..Y1))?(inf..sup) \ \| (X2-S1+1..X2+S2-1)
```
- a változók „felöltöztetésével” kapjuk az alábbi első indexikált stb.

```
no_overlap_ix(X1, Y1, S1, X2, Y2, S2) +:
% ha Y irányú átfedés van, azaz
% ha min(Y1)+S1 > max(Y2) és min(Y2)+S2 > max(Y1) ...
X1 in ((min(Y1)+S1..max(Y2)) \ \| (min(Y2)+S2..max(Y1)))
% ... akkor X irányban nincs átfedés:
? (inf..sup) \ \| (max(X2)-(S1-1) .. min(X2)+(S2-1)),
X2 in ((min(Y1)+S1..max(Y2)) \ \| (min(Y2)+S2..max(Y1)))
? (inf..sup) \ \| (max(X1)-(S2-1) .. min(X1)+(S1-1)),
Y1 in ((min(X1)+S1..max(X2)) \ \| (min(X2)+S2..max(X1)))
? (inf..sup) \ \| (max(Y2)-(S1-1) .. min(Y2)+(S2-1)),
Y2 in ((min(X1)+S1..max(X2)) \ \| (min(X2)+S2..max(X1)))
? (inf..sup) \ \| (max(Y1)-(S2-1) .. min(Y1)+(S1-1)).
```

variáns	10	20	112	175	503
card1	0.07	141			
card2	0.07	141			
ix	0.01	141			

139

Négyzetdarabolás: kapacitás-korlátok, címkézés

Nagyobb példák sikeres futtatásához szükség van további programelemekre

- **Címkézés:** tegyük paraméterezhetővé, keressük a feladathoz illő címkézést!
 - a „tetrisz” elv: alulról felfelé töltül fel a kis négyzeteket.
 - ennek az elvnek egy jó megvalósítása a [min, step] opciójú címkézés
- **Redundáns korlátok:** A jelenlegi program nem elég okos: pl. amikor a nagy négyzet alja betelt, nem hagyja ki az Y változók tartományából az 1 értéket. Az ún. kapacitás-korlátokkal ez megvalósítható: ha összeadjuk azon kis négyzetek oldalhosszát, amelyek elmszenek egy $X=1, X=2, \dots, Y=1, Y=2, \dots$ vonalat, akkor a nagy négyzet oldalhosszát kell kapunk (a kis négyzeteket itt alulról és balról zártak, felülről és jobbról nyílnak tekintjük), azaz pl. X irányban:
$$\sum \{S_i | p \in [X_i, X_i + S_i]\} = \text{Limit} \quad (\forall p \in 1..Limit-1)$$

```
squares_cap(Lab, Sizes, Limit, Xs, Ys) :-
    generate_coordinates(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_asymmetry(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_no_overlap(Xs, Ys, Sizes),
    state_capacity(1, Xs, Sizes, Limit),
    state_capacity(1, Ys, Sizes, Limit),
    labeling(Lab, Xs), labeling(Lab, Ys).

% State capacity constraint for coordinates Cs, problem
% Sizes/Limit, for each position Pos..Limit.
state_capacity(Pos, Limit, Cs, Sizes) :-
    Pos #< Limit, !, accumulate(Cs, Sizes, Pos, Bs),
    scalar_product(Sizes, Bs, #=, Limit),
    Pos1 is Pos+1, state_capacity(Pos1, Limit, Cs, Sizes).
state_capacity(_Pos, _Limit, _, _).

% accumulate(C, S, Pos, B): B is a list of same length as C and S,
% composed of Boole values B_i, B_i=1 <=> Pos <= C_i+S_i.
accumulate([], [], _, []).
accumulate([C_i|Cs], [S_i|Ss], Pos, [B_i|Bs]) :-
    Cutch is Pos-S_i+1, Ci in Cutch .. Pos #=<=> B_i,
    accumulate(Cs, Ss, Pos, Bs).
```

variáns, címkézés	10	20	112	175	503
[]-ix, [min]	0.01	84			
cap-ix, []	0.01	0	0.07	18	
cap-ix, [min]	0.01	0	0.06	0	1.96 109 3.74 105 20.32 405
cap-spec, [min]	2.31	34K			
cap-card1, [min]	0.04	0	0.24	0	3.51 109 4.86 105 22.63 405
cap-card2, [min]	0.04	0	0.34	0	2.41 109 4.48 105 21.83 405

140

Négyzetdarabolás: könyvtári globális korlátok

Ütemezési és lefedési korlátok használata

- A négyzetdarabolás mint ütemezési probléma: alkalmazzuk a cumulative korlátot mindkét tengely irányában.
- A négyzetdarabolás mint diszjunkt téglalapok problémája: alkalmazzuk a disjoint2 korlátot (ekkor nem feltétlenül kell no_overlap).

```
squares_cum(Lab, Opts, Sizes, Limit, Xs, Ys) :-
    generate_coordinates(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_asymmetry(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_no_overlap(Xs, Ys, Sizes),
    cumulative(Xs, Sizes, Sizes, Limit, Opts),
    cumulative(Ys, Sizes, Sizes, Limit, Opts),
    labeling(Lab, Xs), labeling(Lab, Ys).

squares_dis(Lab, Opts, Sizes, Limit, Xs, Ys) :-
    generate_coordinates(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_asymmetry(Xs, Ys, Sizes, Limit),
    state_no_overlap(Xs, Ys, Sizes), % ez elmarad a'none'
    % variáns esetén
    disjoint2_data(Xs, Ys, Sizes, Rects),
    disjoint2(Rects, Opts),
    labeling(Lab, Xs), labeling(Lab, Ys).

disjoint2_data([], [], [], []).
disjoint2_data([X|Xs], [Y|Ys], [S|Ss], [r(X,S,Y,S)|Rects]) :-
    disjoint2_data(Xs, Ys, Ss, Rects).
```

Globális korlátok hatékonyságának összehasonlítása

Címkézés: [min].

Rövidítések: e = edge_finder(true), g = global(true)

variáns	10	20	112	175	503
cum-ix	0.00 0	0.02 0			
cum(e)-ix	0.01 0	0.01 0	0.18 139	0.12 67	0.52 421
dis-none	0.01 52				
dis(g)-none	0.00 0	0.01 0	0.73 282	0.41 133	2.55 576
dis(g)-ix	0.00 0	0.02 0	0.93 282	0.53 133	2.95 576

141

Négyzetdarabolás: speciális, ún. duális címkézés

A duális címkézés:

- Dualitás: nem a változókhoz keressük értéket, hanem az értékekhez változót
- A duális címkézési algoritmus lényege;
 - vegyük sorra a lehetséges változó-értékeket,
 - egy adott e értékhez keressük egy V változót, amely felveheti ezt az értéket,
 - csináljunk egy választási pontot: $V = e$, vagy $V \neq e$, stb.
- Növekvő értéksorrend esetén a duális címkézés ugyanolyan keresési teret ad, mint a [min,step] beépített címkézés.

```
% dual_labeling(L, Min, Max): Label list L, where
% for all X variables in L, X in Min..Max holds.
% call format: dual_labeling(Xs,L,Limit),dual_labeling(Ys,l,Limit).
dual_labeling([], _, _) :- !.
dual_labeling(L0, Min0, Limit) :-
    dual_labeling(L0, L1, Min0, Limit, Min1),
    dual_labeling(L1, Min1, Limit).

% dual_labeling(L0, L, I, Min0, Min): label vars in L0 with I
% whenever possible, return the remaining vars in L. Simultaneously
% accumulate in Min0-Min the minimum of lower bounds of vars in L.
dual_labeling([], [], _, Min, Min).
dual_labeling([X|L0], L, I, Min0, Min) :-
    ( integer(X) -> dual_labeling(L0, L, I, Min0, Min)
    ; X = I,
      dual_labeling(L0, L, I, Min0, Min)
    ; X #> I,
      fd_min(X, Min1), Min2 is min(Min0,Min1),
      L = [X|L1], dual_labeling(L0, L1, I, Min2, Min)
    ).
```

Duális címkézés, variáns-kombinációk hatékonysága

(Nem jelzett címkézés = [min].)

variáns; címkézés	10	20	112	175	503
cum(e)-ix; [min]	0.01 0	0.01 0	0.18 139	0.12 67	0.52 421
cum(e)-ix; dual	0.01 0	0.02 0	0.19 139	0.13 67	0.54 421
cap-cum(e)-ix;	0.02 0	0.07 0	1.77 100	3.22 65	17.26 395
cap-dis(g)-none;	0.01 0	0.06 0	1.71 97	3.24 66	17.98 393
cum(e),dis(g)-none;	0.00 0	0.01 0	0.23 136	0.16 67	0.99 419

142

Torpedó — 1999-es házi feladat

A feladat

- Téglalap alakú táblázat.
- 1xN-es hajókat kell elhelyezni benne úgy, hogy még átlósan se érintkezzenek, pl. 1, 2, 3 és 4 hosszúakat.
- A hajók különböző színűek lehetnek.
- Minden szín esetén adott:
 - minden hajóhosszhoz: az adott színű és hosszú hajók száma;
 - minden sorra és oszlopra: az adott színű hajó-darabok száma;
 - ismert hajó-darabok a táblázat mezőiben.
- Színfüggetlenül adott: ismert torpedó-mentes (tenger) mezők

Példa

Két szín, mindkét színből 1 darab egyes és 1 darab kettes hajó. Ismert mezők: az 1. sor 1. mezője tenger, az első sor 3. mezője egy kettes hajó tatja (jobb vége).

```
A feladat:
  1 2 3 4 5
  0 1 1 1 0
  <-- oszlopszám
  <-- 1. oszlopössz.

1 2 = r 0
2 0 = 1
3 0 = 1
4 1 = 1
-----^-----
  2 0 0 0 1 <-- 2. oszlopössz.

A megoldás:
  1 2 3 4 5
  0 1 1 1 0

1 2 = * r : : 0
2 0 : : : : # 1
3 0 # : : : : 1
4 1 # : : * : 1

-----^-----
  2 0 0 0 1

Jelölések:
% Ismert mezők, > 1 hossz: (1. szín) (2. szín) (tenger)
% (irányított hajók) u U
% 1 m r L M R
% d D
% Ismert mezők (1 hosszúak): o O =
% Kikövetkeztetett mezők: * # :
```

143

Torpedó — modellezés

Mik legyenek a korlát-változók?

- Minden hajóhoz: irány (vízsz. vagy függ.) és a kezdőpont koordinátái — kevés változó, de szimmetria problémák (pl. azonos méretű hajók sorrendje), bonyolultabb korlátok, sok diszjunktív korlát (pl. vízsz. ill. függ. elhelyezés esetén a hajó más-más mezőket fed le).
- Minden mezőhöz: mi található ott: hajó-darab vagy tenger — sok változó, egyszerűbb korlátok; **ez a választott megoldás.**

Milyen értékészletet adjunk a korlát-változóknak (mezőknek)?

- adott színű hajó-darab vagy tenger — egyszerű kódolás, de információvesztés az ismert mezőknél;
 - megkülönböztetjük a hajó-darabokat:
 - az előre kitöltött mezőknek megfelelő darabok (u, l, m, r, d, o) — diszjunktív korlátok (pl. ugyanaz a betű többféle hajó része lehet);
 - részletesebb bontás: a mezőket megkülönböztetjük a hajó hossza, iránya, a darab hajón belüli pozíciója szerint, pl. egy 4 hosszú vízszintes hajó balról 3. darabja; **ez a választott megoldás.**
- A megoldás jellemzője: ha egy mező egy nem-tenger értéket kap, akkor a teljes hajó meghatározottá válik.

Hány változóval ábrázoljunk egy mezőt?

- külön változó mutatja a szín, hossz, irány és pozíció értékét — egyszerű kódolás, a szűkítés gyenge;
- egyetlen változó mutatja az összes jellemzőt — bonyolult kódolás, hatékonyabb szűkítés; **ez a választott megoldás.**

144

Torpedó mintamegoldás — változók

Korlát-változók

- Minden mezőnek egy változó felel meg.
- Az értékek kódolási elvei (max címkézéshez igazítva)
 - az irányított hajók orra (l és u) kapja a legmagasabb kódokat,
 - ezen belül a hosszabbak kapják a nagyobb kódokat
 - adott hossz esetén az irány és a szín sorrendje nem fontos
 - az irányított hajók nem-orr elemeinek kódolása nem lényeges (címkézéskor az orr-elemek helyettesítődnek be)
 - az egy-hosszú hajók (hajódarabok) kódja a legalacsonyabb
 - a tenger kódja minden hajónál alacsonyabb
- Példa-kódolás: 1 szín, max 3 hosszú hajók, h_{ij} = horizontális (vízszintes), i hosszú hajó j -edik darabja, v_{ij} = vertikális (függőleges) hajó megfelelő darabja, stb. A kód-kiosztás:

```
0:         tenger
1:         h11 = v11      % 1-hosszú hajó
2..4      v33 h22 h32    % nem-orr-elemek
5..7      v32 v22 h33    % nem-orr-elemek
8..9      h21 v21        % orr-elemek
10..11    h31 v31        % orr-elemek
```

A kódoláshoz kapcsolódó segéd-korlátok

- `coded_field_neighbour`(Dir, CF0, CF1): CF0 kódolt mező Dir irányú szomszédja CF1, ahol Dir lehet horiz, vert, diag. Például `| ?- coded_field_neighbour(horiz, 0, R). ->>> R in \{3,4,7}`.
- `group_count`(Group, CFs, Count, Env): a Group csoportba tartozó elemek száma a CFs listában Count, ahol a futási környezet Env. Itt Group például lehet `all(Clr)`: az összes Clr színű hajódarab. Ez a `count/4` eljárás kiterjesztése: nem egyetlen szám, hanem egy számhalmaz előfordulásait számoljuk meg.

145

Torpedó mintamegoldás — címkézés

Címkézési variánsok — label(Variáns) opciók

- `plain`: `labeling([max,down], Mezők)`.
- `max_dual`: a négyzetkirakáshoz hasonlóan a legmagasabb értékeket próbálja a változóknak értékül adni. Ez szűkítő hatásban (és így a keresési fa szerkezetében) azonos a `plain` variánssal.
- `ships`: speciális címkézés, minden hosszra, a legnagyobbtól kezdve, minden színre az adott színű és hosszú hajókat sorra elhelyezi (alapértelmezés).

Címkézés közbeni szűrés — az ún. borotválás

- a konstruktív diszjunkció egy egyszerű formája
- sorra az összes mezőt megpróbáljuk „tenger”-re helyettesíteni, ha ez azonnal megühsülést okoz, akkor ott hajó-darab van
- a szűrés minden szín címkézése előtt megismételjük
- variánsok — `filter(VariánsLista)` opció, ahol a lista eleme lehet:
 - `off`: nincs szűrés
 - `on`: egyszeres szűrés van (alapértelmezés)
 - `repetitive`: mindaddig ismételt szűrünk, amíg az újabb korlátokat eredményez

```
% filter_count_vars(Vars0, Vars, Cnt0, Cnt): Vars0 megszűrve
% Vars-t adja. A megszűrt változók száma Cnt-Cnt0.
filter_count_vars([], [], Cnt, Cnt).
filter_count_vars([V|Vs], Fs, Cnt0, Cnt) :-
    integer(V), !, filter_count_vars(Vs, Fs, Cnt0, Cnt).
filter_count_vars([V|Vs], [V|Fs], Cnt0, Cnt) :-
    ( fd_min(V, Min), Min > 0 -> Cnt1 = Cnt0
    ; \+ (V = 0) -> V #\= 0, Cnt1 is Cnt0+1
    ; Cnt1 = Cnt0
    ), filter_count_vars(Vs, Fs, Cnt1, Cnt).
```

147

Torpedó mintamegoldás — korlátok

Alapvető korlátok

- Az ismert mezők megfelelő csoportra való megszorítása (`x in ..`).
- Színenként az adott sor- és oszlopszámlálók előírása (`group_count`).
- A hajóorr-darabok megszámlálásával az adott hajófajta darabszámának biztosítása (`group_count`, minden színre, minden hajófajtra).
- A vízszintes, függőleges és átlós irányú szomszédos mezőkre vonatkozó korlátok biztosítása (`coded_field_neighbour`).

Segédváltozók — korlátok összekapcsolása

- A 3. korlát felírásában a részösszegekre érdemes segédváltozókat bevezetni (pl. $A+B+C \# = 2$, $A+B+D \# = 2$ helyett $A+B \# = S$, $S+C \# = 2$, $S+D \# = 2$ jobban tud szűkíteni, mert az S változón keresztül a két összegkorlát „kommunikál”).
- Jelölje sor_s^K ill. osz_l^L az s hajódarab előfordulási számát a K -edik sorban, ill. az L -edik oszlopban. A hajók számolásához a sor_{H11}^K és osz_{V11}^L mennyiségekre segédváltozókat vezetünk be, ezekkel a 3. korlát:
 - az I hosszú hajók száma = $\sum_K sor_{H11}^K + \sum_L osz_{V11}^L$ ($I > 1$)
 - az 1 hosszú hajók száma = $\sum_K sor_{H11}^K$

Redundáns korlátok (alapértelmezésben mind bekapcsolva)

- `count_ships_occs`: sorösszegek alternatív kiszámolása (vö. a mágius sorozatok megoldásában a skalárszorzat redundáns korláttal):

$$a \text{ K. sorbeli darabok száma} = \sum_{I \leq \text{hosszak}} I * sor_{H11}^K + \sum_{1 < I \leq \text{hosszak}, J \leq I} sor_{V11}^K$$

Analog módon az oszlopösszegekre is.

(Ennek a korlátnak a hatására „veszi észre” a program, hogy ha pl. egy sorösszeg 3, akkor nem lehet a sorban 3 eleműnél hosszabb hajó.)

- `count_ones_columns`: az egy hosszú darabok számát az oszloponkénti előfordulások összegeként is meghatározzuk.
- `count_empties`: minden sorra és oszlopra a tenger-mezők számát is előírjuk (a sorhosszból kivonva az összes — különböző színű — hajódarab összegét).

146

Torpedó — korlát-variánsok, eredmények

Korlátok megvalósítási variánsai

- `relation(R)`, $R = \text{clause}$ vagy $R = \text{indexical}$ (alapértelmezés): a vízszintes és függőleges szomszédosági relációt a `relation/3` meghívásával, vagy indexikálisként való fordításával valósítjuk meg.
- `diag(D)`: az átlós szomszédosági reláció megvalósítása, $D =$
 - `reif` — reifikációs alapon: `CF1 \# = 0 #\ / CF2 \# = 0`
 - `ind_arith` — aritmetikát használó indexikálissal: `diagonal_neighbour_arith(CF1, CF2) +: CF1 in 0 .. (1000-(min(CF2)/>1000)*1000), ...`
 - `ind_cond` (alapértelmezés) — feltételes indexikálissal: `diagonal_neighbour_cond(CF1, CF2) +: CF1 in (min(CF2)..0) ? (inf..sup) \ / 0, ...`

Eredmények (összes megoldás, DEC Alpha 433 MHz)

Opciók/példa	fules2a	fules3	fules_clean
1. <code>sima</code>	51.437 10178	253.1 55157	1085.7 260K
Redundáns korlátok			
2. <code>1 + count_ships_occs</code>	16.218 1910	105.6 13209	395.2 52398
3. <code>2 + count_ones_columns</code>	16.175 1861	105.0 12797	386.4 50181
4. <code>3 + count_empties</code>	17.915 1771	107.2 11273	381.7 42417
Címkézési variánsok			
5. <code>4 + label(max_dual)</code>	18.296 1771	106.3 11273	379.8 42417
6. <code>4 + label(ships)</code>	17.153 1708	105.7 11236	367.8 41891
Borotválás			
7. <code>6 + filter([repetitive])</code>	10.517 313	64.3 2534	206.1 10740
8. <code>6 + filter([on])</code>	9.549 332	59.0 2811	199.7 12004
Megvalósítási variánsok			
9. <code>8 + relation(indexical)</code>	8.426 332	54.0 2811	180.8 12004
10. <code>9 + diag(ind_arith)</code>	7.855 332	50.2 2811	167.7 12004
11. <code>9 + diag(ind_cond)</code>	7.819 332	50.1 2811	166.2 12004
12. <code>11 - count_empties</code>	6.750 350	47.5 3248	166.2 14233

Jelmagyarázat:

- `sima` = `[-count_ships_occs, -count_ones_columns, -count_empties, label(plain), filter([off]), relation(clause), diag(reif)]`
11. = alapértelmezés

148